

Το πάθημα της Αργεντινής

**Από τα
πλοκάμια των
πιστωτών στην
«προστασία»
του ΔΝΤ**

ΣΕΛΙΔΑ 4

**Ακόμα πιο
εκτρωματικό¹
το εργασιακό
νομοσχέδιο**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Εκατοντάδες
εκατομμύρια
από τον ΟΑΕΔ
στους
καπιταλιστές**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Καταργήσεις και
συγχωνεύσεις φορέων
στο δημόσιο

**Απειλεί με
απολύσεις ο
Πάγκαλος**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Νέα, βαθύτερη
κρίση της ΕΕ**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Μητρώο
ξεκληρίσματος
της φτωχής
αγροτιάς**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Υπόθεση Ε.Α.
**Ψάξτε ανάμεσά
σας τους
εγκληματίες**

ΣΕΛΙΔΑ 13

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 595 - Σάββατο, 24 Απριλί 2010

1 ΕΥΡΩ

**ΤΩΡΑ ΑΡΧΙΖΕΙ Ο
ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

24/4: Ημέρα κατά πειραματόζωων, γενοκτονίας Αρμενίων 24/4/1945: Ενας νεκρός, εννιά τραυματίες από επίθεση Χιτών (Σινδός) 24/4/1954: Γέννηση Μουμία Αμπού Τζαμάλ 24/4/1981: Βόμβες στις αντιπροσωτείες «Sitemens»-«AEG» 24/4/1987: 14 τραυματίες από τη λεγχειρίδομένη βόμβα κατά λεωφορείου αμερικανών στρατιωτών (17N) 24/4/1994: Βόμβα στο κτίριο Υπατής Αρμοστείας ΟΗΕ (ΕΛΑ) 25/4: Ημέρα κατά ελονοσίας (Αρμενί), Πορτογαλία: Ημέρα επανάστασης 25/4/1967: Δολοφονία Παναγιώτη Ελλήνα 25/4/1974: Απόδραση Βερνάρδου από Κορυδαλλό («ληστής με γλαδιόλες») 25/4/1994: Βόμβα (δεν εξερράγη) σε κτίριο προσφύγων ΟΗΕ (ΕΛΑ) 25/4/1994: Θάνατος Γεννηματά 26/4: Ημέρα πνευματικής ιδιοκτησίας 26/4/1933: Ιδρυση Γκεστάπο 26/4/1968: Αποχή-διαμαρτυρία για Βιετνάμ 200.000 αμερικανών φοιτητών 26/4/1972: Αντιδικτοπορική διαδήλωση τριακούσιων φοιτητών, συλλήψεις (μητρόπολη) 26/4/1978: Εκτέλεση χριστιανοδημοκράτη Μιτσάν (ΕΤ) 26/4/1982: Δύο βόμβες σε γραφεία IBM (ΕΛΑ) 26/4/1987: Ο Κύρκος εκλέγεται ΓΓ της ΕΑΡ 26/4/2007: Επίθεση (κάψιμο εννιά περιπολικών-X και πέντε μοτοσικλετών) σε ΑΤ Εξαρχείων, έδρα ΜΑΤ-ΕΚΑΜ (Γουδή), ΑΤ Ζωγράφου και ΑΤ Συκεών Θεσσαλονίκης 27/4: Ημέρα κατασκευαστικού σχεδίου 27/4/1789: Εφοδος εργατών στα εργοστάσια Ρεβεγιόν και Ανρί (Γαλλία) 27/4/1903: Γέννηση Ζαχαριάδη 27/4/1937: Θάνατος Γκράματος 27/4/1941: Αρχή γερμανικής κατοχής Αθήνας 27/4/1972: Σιωπηρή πορεία 500 φοιτητών, συλλήψεις 27/4/1978: Απόπειρα κατά διευθυντή «Fiat Παλμέρι» (ΕΤ) 27/4/1979: Βόμβα κατά ρυμουλκού «Καραπιπέρης» (17N) 27/4/1999: Εκρήξη στο «Ιντερκοντινένταλ», μία νεκρή, ένας τραυματίας (Επαναστατικοί Πυρήνες) 27/4/2000: Δολοφονία ανήλικου αλβανού κρατούμενου από αστυνομικό σε εξέγερση (φυλακές Αυλώνα) 28/4: Ημέρα για υγεία-ασφάλεια εργασίας 28/4/1945: Εκτέλεση Μουσούλιν 28/4/1977: Ισόβια σε Μπάνταρ, Ενόλιν και Ράστε (RAF) 28/4/1987: Αγρότης-οπαδός Πα-ΣΟΚ αυτοπροπολέται σε διαμαρτυρόμενος για κυβερνητική αποτυχία στα σγροτικά 28/4/1990: Τελευταίο φύλλο ολλανδικής κομμουνιστικής ημερήσιας εφημερίδας «De Waarheid» 29/4: Ημέρα χορού 29/4/1975: Πρώτο χτύπημα ΕΛΑ (εμπρησμός οχτώ αυτοκινήτων, Ελευσίνα) 29/4/2001: Αυτοκτονία πολωνού μετανάστη στο ΑΤ Κω 30/4: Ημέρα κατά σωματικής τιμωρίας παιδιών 30/4/1948: Χειροβομβίδα ανταρτών σε αυτοκίνητον αεροπορίας, τέσσερις νεκροί (Θεσσαλονίκη) 30/4/1975: Κατάληψη Σαϊγκόν από Βιετκόνγκ 30/4/1987: Βόμβες σε Β' Δημόσιο Ταμείο, εφορία κληρονομιών, Α' ΔΟΥ και γραφεία «Union Carbid» (ΕΛΑ) 30/4/2007: Επίθεση «Επαναστατικού Αγώνα» με 25 σφαίρες στο Β' ΑΤ Νέας Ιωνίας.

● Εχει καταστεί φανερό τοις πάσι, ότι πλέον έχουμε κυβέρνηση πειριορισμένης ευθύνης με πρωθυπουργό-γλάστρα ●●● Το μόνο ερώτημα είναι ποιος είναι ο ουσιαστικός πρωθυπουργός ●●● Ο Ρεν, ο Στρος-Καν ή ο Τρισέ; ●●● Σύμφωνα με όσα δήλωσε ο Λοβέρδος μετά το άπυπο υπουργικό συμβούλιο, πλέον έχουμε και Κοινοβούλιο πειριορισμένης ευθύνης ●●● Διότι το Ασφαλιστικό πρώτα θα εγκριθεί από το Ecofin και μετά θα σταλεί έτοιμο για την τυπική ψήφιση από τη Βουλή ●●● [Κάπως έτσι δεν λειτουργούσαν παλαιότερα οι μοναρχίες και πιο πρόσφατα οι δικτατορίες με κοινοβουλευτικό μανδύα;] ●●● Ο μόνος ελληνικός αστικός δεσμός που δεν είναι πειριορισμένης ευθύνης είναι ο πρόεδρος της Δημοκρατίας ●●● Διότι ουδείς έχει όρεξη να ξεροσταλάζει με τις ώρες στις παρελάσεις ●●● Ουδείς από την κυβέρνηση δηλώνει πλέον ότι δεν θα χρειαστούν νέα μέτρα, όπως δήλωναν μέχρι την Πέμπτη 15 Απρίλη ●●● Τώρα απλώς περιμένουν την απάντηση ΕΕ και ΔΝΤ στο ερώτημα

«τι μέτρα επιπλέον πρέπει να πάρουμε;» ●●● «Μας κοροϊδεύουν», φώναζε τις προάλλες ένας ταξιτζής ●●● Συγχαρητήρια, το βρήκατε, αγαπητέ ●●● Αργήσατε λίγο, αλλά το βρήκατε ●●● Παρακαλούμε να συντονιστούν λίγο εκεί στο μέγαρο Μαξίμου, γιατί μας έχουν μπερδέψει ●●● Τελικά, το ΔΝΤ ήταν μία από τις καλύτερες επιλογές, όπως έλεγε παλιότερα, «απειλώντας», ο πρωθυπουργός ●●● ή είναι μία λύση που δεν τη δέλαμε, αλλά μας την επέβαλαν οι συντηρητικές ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, όπως δήλωσε την Τρίτη ο κυβερνητικός εκπρό-

σωπος; ●●● Και κάτι ακόμη: ματαιοποιείτε, αγαπητοί ●●● Οποια και όση προπαγάνδα να επιστρατεύσετε, η δεωρία περί «κόκκινων γραμμών» δεν προκειται να πάσει ●●● Άλλο απεγνωσμένοι, άλλο ηλιθίοι ●●● Ξέρουν οι εργαζόμενοι τι σημαίνει «επιπτήρηση» και τι σημαίνει ΔΝΤ ●●● Άλλωστε, η πράξη θα πείσει και τους πλέον αφελείς ●●● Πληγ λαμόγιων ●●● Η «δεινία δίκη» κυνηγάει ακόμα και νεκρό τον «βαθιά δρησκευόμενο» Κατσίνσκι ●●● Επεσε το αεροπλάνο ενόσω πήγαινε να κάνει μνημόσυνο για το Κατίν και μετά «άναψε» το ισ-

◆ Να προσφύγει αφέσως στο ΔΝΤ και να μην ανησυχεί για την υστεροφήμια του, προτέπει τον Γιωργάκη ο εκδότης-διευθυντής του «Έπενδυτή» N. Φελέκης, στενός φίλος της οικογένειας Παπανδρέου. Του θυμίζει πως και ο Τρικούπης και ο Βενιζέλος «στην πολιτική ιστορία έχουν καταγραφεί ως εκσυγχρονιστές και προοδευτικοί πολιτικοί. Το μεν χρεοστάσιο του 1932 ελάχιστοι το γνωρίζουν, το δε «δυστυχώς επιτωχεύσαμεν» δεν χαρακτηρίζει τόσον τον Χαρ. Τρικούπη όσον την τραγικότητα μιας εποχής για την Ελλάδα».

◆ Αλματώδη αύξηση είχε η μέση τηλεθέαση τον περασμένο Μάρτη, σύμφωνα με τα στοιχεία της AGB. Εφτάσεις τις 5 ώρες και 3 λεπτά την ημέρα, σημειώνοντας μέση αύξηση κατά 17 λεπτά την ημέρα σε σχέση με το 2009

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <>Κ>

● Η Α.Γ. 40 ευρώ

και κατά 39 λεπτά την ημέρα σε σχέση με το 2008. Ο κόσμος έχει πειριορίσει τις εξόδους του και τη βγάζει με το «χαζοκούτι». ◆ «Ερχόμαστε και δαιμονοποιούμε το ΔΝΤ λέγοντας πως τα μέτρα που θα μας επιβάλει θα είναι ιδιαιτέρως σκληρά. Γιατί δεν λέμε όμως την αλήθεια στον ελληνικό λαό; Να του πουύμε δηλαδή αυτή την κρίση μη στηγμή μέτρα, τότε θα οδηγηθούμε σύγουρα στην καταστροφή. Το ΔΝΤ δεν είναι μονόδρομος. Είναι όμως ο πιο σύντομος δρόμος, γεμάτος βέβαια λαϊκούβες και γκρεμούς». Παπαγαλάκης του κεφαλαίου και στυλοβάτης της κυβερνησης ο Καρατζαφέ-

ρης, εξασφαλίζει την καθημερινή του παρουσία στα ΜΜΕ. «Κρατικοποιήσαμε τα πάντα στο παρελθόν, μετά διπλασιάσαμε τους μισθούς και τινάζαμε τα ασφαλιστικά ταμεία στον αέρα», συνεχίζει ακάθετος ο Χεριχέρης, που αισθάνεται πολύ στα «χάι» του εσχάτως, καθώς βλέπει τη ΝΔ να μη μπορεί να στώκωσει κεφαλή και τα ΜΜΕ να «παίζουν» τον ίδιο και τα στελέχη του.

◆ «Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό» έχει ονομάσει το κόμμα του ο Καρατζαφέρης και απαιτεί να το αποκαλούμε «ο λαός», για ευνόητους λόγους. Για εξόσου ευνόητους λόγους εμείς το αποκαλούμε «το λάος», που

είναι εξίσου σωστό συντακτικά, διότι αποτελεί απόδοση της φράσης «το κόμμα λάος».

◆ «Αυτό ακριβώς μας λένε με το ασφαλιστικό: ότι δηλαδή θα δουλεύουμε μέχρις εσχάτου γηράτος για να πάρουμε –αν το πά-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σε κάθε περίπτωση, είτε έτοις είτε άλλως, θα αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα, είτε με είτε χωρίς τον νέο μηχανισμό που υπάρχει. Θέλω να τονίσω ότι ήδη η συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιπροπής, της ΕΚΤ, του ΔΝΤ είναι γεγονός. Και είτε αξιοποιήσουμε είτε δεν αξιοποιήσουμε τον μηχανισμό –θα το δούμε στην πορεία– αυτοί οι τρεις θα παρακολουθούν και θα έχουν σημαντικό λόγο για την περαιτέρω πορεία μας.

Γιώργος Α. Παπανδρέου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

η Γερμανία που θα πληρώσει το λογαριασμό. Το δάνειο προς την Ελλάδα είναι μια προσδοσφόρα συναλλαγή.

Frankfurter Rundschau

Στην περίπτωση της Ελλάδας δεν υπάρχουν καλές λύσεις. Για την ακρίβεια, δεν υπάρχουν λύσεις που να μην είναι τρομερές.

Πολ Κρούγκμαν

Τα μέτρα και οι αποφάσεις που πήραμε για το 2010 είναι υπεραρκετά, είναι περισσότερα από αυτά που θα μας ζητού-

σε το ΔΝΤ, αλλά και οι άλλοι φορείς που αποτελούν το μηχανισμό στήριξης.

Γ. Πεταλωτής

Η αλήθεια όμως είναι ότι, εκεί που δεν είχαμε τίποτα, τώρα (σ.σ.: με το μηχανισμό «στήριξης») έχουμε ένα ασφαλές καταφύγιο.

Γιώργος Παπανδρέου (στο υπουργικό συμβούλιο)

Δρακόντεις διατάξεις, λες και έχουν γραφτεί από το χέρι των επιπτηρητών του ΔΝΤ περιλαμβάνον

Προπαγάνδα εγκλωβισμού των εργαζόμενων

Το πρωτοσέλιδο των «Νέων» την περασμένη Τρίτη έβγαζε μάτια: «Η κόκκινη γραμμή του Γιώργου στο ΔΝΤ». Το σύνθημα για μια γκεμπελικού τύπου προπαγάνδα είχε δοθεί. Το μεσημέρι της ίδιας μέρας, στο μέγαρο Μαξίμου γινόταν σύσκεψη υπουργών υπό τον Παπανδρέου, στην οποία αποφασίστηκε ο νέος «επικοινωνιακός» σχεδιασμός, ώστε να προετοιμαστεί το έδαφος για την προσφυγή στο μηχανισμό «στήριξης».

Σαν «κακός» της υπόθεσης έχει ήδη υποδειχτεί το ΔΝΤ, λόγω της ιστορίας αυτού του ιμπεριαλιστικού οργανισμού. Οι «καλοί» είναι η ΕΕ και τα όργανα της (Εκοφίν, Γιούρογκρουπ, Κομισιόν, EKT). Η κυβέρνηση αρχικά προσπάθησε να αποφύγει κάθε «δαιμονοποίηση» του ΔΝΤ. Βλέπετε, ήταν ο ίδιος ο Παπανδρέου που... απειλούσε τις «αγορές» με προσφυγή στο ΔΝΤ και... εκβίαζε τους ηγέτες των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών κρατών, προκειμένου να δημιουργήσουν το μηχανισμό «στήριξης». Ήταν ολορόνερο πως η έλευση του ΔΝΤ στην Ελλάδα ήταν κυβερνητικό αίτημα. Ο Πάργκαλος είχε ξα-

μολυθεί τις τελευταίες μέρες να λέει δεξιά κι αριστερά πως η προσφυγή στο ΔΝΤ δεν πρέπει να μας ανησυχεί, διότι το ΔΝΤ δεν πρόκειται να μας ζητήσει τίποτα περισσότερο απ' αυτά που μας έχει ζητήσει η ΕΕ και που ήδη εφαρμόζουμε. Τα ίδια έχουν τεί πριν από μερικές εβδομάδες και ο Παπακωνσταντίνου και ο Παπανδρέου. Δεν έπεισαν, όμως, γιατί το ΔΝΤ έχει ένα φορτίο που κάνει κάθε εργαζόμενο ν' ανατριχιάζει. Εποι, αποφασίστηκε η αλλαγή της προπαγάνδας.

Η νέα προπαγάνδα αποτελείται από τα εξής στοιχεία, τα οποία ευκρινέστατα παρουσίασε ο Πεταλωτής στο press room την Τρίτη:

α) Ουδέποτε η ελληνική κυβέρνηση ανακάτεψε το ΔΝΤ. «Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί σοβαρά σήμερα ότι εμείς βάλομε το ΔΝΤ στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων». Αυτό που έκανε ο Παπανδρέου όταν μιλούσε για προσφυγή στο ΔΝΤ ήταν «να απαριθμήσει τις δυνατότητες δανεισμού που έχει η χώρα μας! Ολοι, βέβαια, θυμόμαστε τον Παπανδρέου να λέει πως αν δεν υπάρξει απόφα-

ση του Eurogroup μέχρι τις 25 Μάρτη, η κυβέρνηση θα προσφύγει στο ΔΝΤ. Και δεν το είπε μία, το είπε κάποιος φορές, μέχρι που του διεμήνυσε ο Σαρκοζί να σταματήσει να το λέει (γιατί είναι η Γαλλία, με το τεράστιο ελλειμμα, που δεν θέλει το ΔΝΤ στην Ευρωζώνη, ούτε ο Σαρκοζί τον Στρος-Καν ενιχυμένο πολιτικά, γιατί φοβάται ότι θα τον έχει αντίπαλο στις επόμενες γαλλικές εκλογές).

β) Το ΔΝΤ επιβλήθηκε στην Ελλάδα από τις συντηρητικές κυβερνήσεις της Ευρωζώνης. «Το ΔΝΤ δεν ήταν δική μας επιλογή. Δεν ήταν καν δική μας πρόταση και φυσικά δεν αποφασίσαμε εμείς μόνοι μας. Αποφάσισε το σύνολο των χωρών της ευρωζώνης, με τις συγκεκριμένες κυβερνήσεις, με τη συγκεκριμένη ιδεολογία που έχουν. Εφείς, είχαμε μια διαφορετική πρόταση ως Ευρωπαίοι σοσιαλιστές, όπου δεν υπήρχε μέσα το ΔΝΤ. Αυτό είναι ξεκάθαρο. Ζητούσαμε και επιδιώκαμε μια πιο αμιγώς ευρωπαϊκή λύση», είπε ο Πεταλωτής, θεωρώντας πως όχι μόνο ξεχάσαμε τι έλεγε ο Παπανδρέου για προσφυγή στο ΔΝΤ, αλλά ξεχάσαμε και την

πτωνηγυρική δήλωσή του το βράδυ της 25ης Μάρτη, που μιλούσε για σημαντική νίκη τη μέρα της εθνικής μας γιορτής.

γ) Η έλευση του ΔΝΤ στην Ελλάδα δεν έχει καμία ομοιότητα με άλλες χώρες, διότι «από τη στιγμή που υπάρχει αυτός ο ευρωπαϊκός μηχανισμός στήριξης, δεν συζητάμε για απευθείας προσφυγή στο ΔΝΤ». «Εμείς έχουμε προσφυγή στον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης – αν και όταν θα έχουμε – με τελείως διαφορετικές συνθήκες και με μία απλή συμμετοχή του ΔΝΤ, περίπου στο 1/3».

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δε μίλησε για «κόκκινες γραμμές» («η μόνη κόκκινη γραμμή είναι το δημόσιο συμφέρον της χώρας», είπε ο Πεταλωτής). Αυτό το ανέλαβαν τα παπαγαλάκια του φιλοκυβερνητικού Τύπου, που προσπαθούν να πείσουν τον ελληνικό λαό, ότι ο Παπανδρέου θα δώσει μάχη για να μην περάσουν τα γνωστά μέτρα που επιβάλλει το ΔΝΤ στις χώρες που προσφέρουν σ' αυτό για δανεισμό. Στόχος τους είναι να κερδίσουν χρόνο και να αποφύγουν αντιδράσεις.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

Δικομματική κοκορομαχία και χρυσές εφεδρείες

Αστραφεις και βρόντηξε ο «κόκκινος» Πάνος: «Η επικείμενη προσφυγή στο ΔΝΤ επισφραγίζει την πλήρη αποτυχία των χειρισμών του πρωθυπουργού. Εκείνοι που βλέπουν το ΔΝΤ ως εναλλακτικό μηχανισμό άντλησης φθηνού δανεισμού, είναι εκτός πραγματικότητας. Οι όροι του ΔΝΤ είναι εκείνοι που μετράνε, όχι το επιπτόκιο του. Τα δάνεια δίνονται από το ΔΝΤ μόνο εφόσον ικανοποιούνται οι όροι που βάζει το συγκεκριμένο ταμείο από χώρα σε χώρα».

Αυτή μάλλον θα είναι η επίσημη «γραμμή» της ΝΔ. Φαίνεται αυτό και από τη γραμμή άμυνας που προσπαθεί να υψώσει η κυβέρνηση, υποστηρίζοντας πλέον ότι η ίδια ουδέποτε ήθελε το ΔΝΤ, αλλά της το επέβαλαν οι συντηρητικές κυβερνήσεις της ευρωζώνης, «με τη συγκεκριμένη ιδεολογία που έχουν», όπως είπε ο Πεταλωτής.

Θα έχουμε, λοιπόν, τις επόμενες μέρες, ένα ακόμη σύνολο δικομματικής κοκορομαχίας, στο πλαίσιο του οποίου η ΝΔ θα κατηγορεί την κυβέρνηση για ερασιτεχνικούς χειρισμούς που οδήγησαν στην προσφυγή στο ΔΝΤ, ενώ η κυβέρνηση θα απαντά πως για όλα φταίει η ΝΔ, που οδήγησε τη χώρα στα πρόθυρα της χρεοκοπίας και μετά εγκατέλειψε την εξουσία, και πως το ΔΝΤ υπήρ-

ξε επιλογή των συντηρητικών κυβερνήσεων της ΕΕ, ενώ οι «σοσιαλιστές» είχαν άλλη πρόταση (για αποκλειστικά ευρωπαϊκό μηχανισμό «στήριξης»).

Αυτή η κοκορομαχία βιολεύει και τα δύο κόμματα –το καθένα για τους δικούς του λόγους– και σύγχρονα μεταξύ τους Παπανδρέου και Σαμαράς κατά την τελευταία τους συνάντηση. Η μεταξύ ΝΔ προσπάθεια να ανακάμψει προβαλλόμενη ως ένα ανανεωμένο κόμμα, το μόνο που μπορεί να αποτελέσει αξιόπιστη ενολλακτική λύση μεταξύ της διαφορισμένης κατρακούλα του ΠΑΣΟΚ, το δε ΠΑΣΟΚ έχει την ευκαιρία μιας σχετικά εύκολης άμυνας, αφού μπορεί να φορτώνει στη ΝΔ την ευθύνη για το οικονομικό χάλι. Αυτή η κοκορομαχία βιολεύει και το σύστημα, γιατί εγκλωβίζει την προσοχή των λαϊκών μαζών σ' έναν ανούσιο πολιτικό καυγά, ενώ οι πραγματικές αιτίες των όσων ζούμε μένουν στο ημίφων.

Η Μπακογιάννη είναι εκείνη που «օσημότηκε» τη στροφή της ΝΔ προς θέσεις «σκληρής» αντιπολίτευσης και επειδή αυτό δεν τη βιολεύει, γιατί δίνει πόντους στο Σαμαρά, βγήκε στο προσκήνιο με θέσεις στην ουδιά υπέρ της κυβέρνησης, υποστηρίζοντας ότι «η χώρα δεν έχει άλλες επιλογές» και θέτοντας το

ιδίο ψευτοδηλημμα που θέτει η κυβερνητική προπαγάνδα: «η χώρα δεν έχει άλλες επιλογές». Δεν παρέλειψε δε να ρίξει τις μπητάτες της κατά της «νέας» πολιτικής Σαμαρά, σημειώνοντας ότι «δεν είναι η ώρα να κάνουμε αντιπολίτευση, δεν είναι η ώρα να κάνουμε σκληρή κριτική. Τώρα είναι η ώρα να δούμε από κοινού όλοι, οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας, τι έχει γίνει και πώς θα πάμε».

Η γραμμή αυτή είναι ευθυγραμμισμένη με την ιδέα που εδώ και καιρό έχουν ρίξει στην πιάτσα παράγοντες της κεφαλαιοκρατίας και συγκροτήματα ΜΜΕ, που βλέπουν ότι το ΠΑΣΟΚ μόνο του δεθα μπορεί να αντέξει, ενώ η ΝΔ δεν έχει ακόμα «ξεπλυθεί» από τα αμαρτήματα των κυβερνήσεων Καραμανλή και γι' αυτό προωθούν τη γραμμή της «κυβέρνησης εθνικής ενότητας» ή της «κυβέρνησης προσωπικοτήτων». Η Μπακογιάννη, αποστασιούμενη εντελώς από την γησείσα Σαμαρά και διαμορφώνοντας ένα «κεντρώο» προφίλ, φιλοδοξεί να αποτελέσει μια από τις «προσωπικότητες» που θα κληθούν να «σώσουν τη χώρα». Μόνο ως «χρυσή εφεδρεία» του συστήματος μπορεί να έχει μέλλον, αν και ακούγεται πως ο Κυριάκος δεν συμφωνεί και θέλει να κοιτάξει την πάρτη του.

■ Η σχετική αυτονομία μιας κάστας

Εκείνο που δεν ουειδηπούσιος ο αλαζόνας Καστανίδης είναι πως σε συνθήκες πολιτικής κρίσης και αποδυνάμωσης του πολιτικού συστήματος και της κυβέρνησης, οι σταθεροί πόλοι εξουσίας του συστήματος προσπαθούν να διευρύνουν τα όρια της σχετικής τους αυτονομίας. Η δικαστική κάστα, για παράδειγμα, η οποία του έριξε ένα ηχηρότατο χαστούκι, θέλει και τη θέση της ως κάστα στο σύστημα της εξουσίας να βελτιώσει και τα γενικότερα συμφέροντα του συστήματος να υπερασπιστεί. Διότι όταν αδυνατίζουν οι κυβερνήσεις, πρέπει να δυναμώνουν οι μηχανισμοί καταστολής, κορωνίδα των οποίων αποτελεί το δικαστικό σύστημα.

Τα γεγονότα είναι γνωστά. Ο Καστανίδης αποτάνθηκε,

όπως έχει δικαίωμα, στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, ζητώντας να τεθεί σε αργία ο περιβόλτος Ν. Ζαγοριανός, ανακριτής στην υπόθεση Siemens. Φαίνεται πως δεν έκαν

Το νέο σλόγκον που κυκλοφορεί στις μέρες μας από τους κυβερνητικούς αξιωματούχους –με πρώτο τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης– είναι ένα: «Μη δαιμονοποιείτε το ΔΝΤ! Οι άνθρωποι έχουν πλέον αλλάξει και στέκονται στο πλευρό των φτωχών! Σε λίγο θα προσφέρονται και ... μπλουζάκια με στάμπες «I love IMF», για τη «μεγάλη προσφορά» του Ταμείου στην κατατρεγμένη χώρα μας! Η αλήθεια είναι ότι δεν θα βρεθούν και πολλοί να τα φορέσουν (πέρα από τους βουλευτές του κυβερνητικού λόχου), γιατί θα απαιτηθεί αρκετή προσπάθεια για να εξαγνιστεί το Διεθνές Νομιμοτικό Ταμείο από τα αμαρτήματά του και δεν υπάρχει κολυμβήθρα του Σιλωάμ για να το ξεπλύνει στη συνειδηση του κόσμου, που μπορεί να μην ξέρει όλες τις λεπτομέρειες, γνωρίζει όμως ότι οι χαρτογιακάδες του ΔΝΤ δεν αφουγκράζονται και τόσο τον πόνο των φτωχών...

Εμείς θα προσπαθήσουμε να θυμίσουμε τα έργα του «φιλόπτωχου» αυτού ταμείου, συμβάλλοντας ακριβώς στο αντίθετο από αυτό που μας καλούν τα κυβερνητικά επιτελεία. Σε επόμενα φύλλα της «Κ» θα εξετάσουμε αρκετές χώρες στις οποίες ενεπλάκη το ΔΝΤ. Στο παρόν και το επόμενο φύλλο, θα υποκύψουμε στον... πειρασμό να αναφερθούμε στη χώρα για την οποία το ΔΝΤ δέχτηκε τις περισσότερες κριτικές για τις «τεχνικές συμβουλές» που έδωσε. Η χώρα αυτή είναι η Αργεντινή.

«Ανάπτυξη» και χρεοκοπία – αχώριστο δίδυμο

Από το 1991 μέχρι το 1997, η Αργεντινή ήταν μία από τις πιο γοργά αναπτυσσόμενες οικονομίες στη Λατινική Αμερική, με μέσο ρυθμό ανάπτυξης 6.7%^[1] και η δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία της Λατινικής Αμερικής. Μαζί με την ανάπτυξη αυξανόταν και το δημόσιο χρέος που από 29% του ΑΕΠ το 1993 έφτασε στο 41% το 1998, για να εκτιναχθεί στο 64% του ΑΕΠ στο τέλος του 2001^{[1],[2]}. Τότε δηλαδή που η χώρα κήρυξε πτώχευση (Δεκέμβρης 2001), με αποτέλεσμα οι πιστωτές της να μείνουν με τα... ομόλογα στα χέρια. Και τι ομόλογα! Αξίας 81 δισ. δολαρίων^[2].

Δεν ήταν η πρώτη φορά που η Αργεντινή έκανε κάτι τέτοιο. Τα τελευταία 175 χρόνια, η Αργεντινή έχει κηρύξει πτώχευση πέντε φορές, για να βυθιστεί ξανά στο βούρκο του χρέους μετά από κάθε «ανάκαμψη». Σύμφωνα με την Economist, «τα κακά δάνεια που η Αργεντινή κληρονόμησε από την κρίση χρέους της δεκαετίας του '80, διαγράφηκαν το 1992. Μόλις τρία χρόνια μετά, η Αργεντινή κουβαλούσε ακόμα περισσότερο εξωτερικό χρέος από αυτό που είχε το 1991, και σε απόλυτες τιμές και σε σχέση με το μέγεθος του ΑΕΠ της»^[2].

Οι ιδιωτικοποιήσεις που προώθησε η τότε κυβέρνηση Μένεμ, που υποτίθεται ότι θα μείωναν το χρέος, δεν έφεραν τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Την εποχή της «ανάπτυξης», το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο «βιούτηξε» με τα μούτρα στο Φαχνό, είτε δανείζοντας τη χώρα είτε «ασφαλίζοντας» τα ομόλογά της. Σύμφωνα με την «Ουάσιγκτον Ποστ», «οι μεγάλες ασφαλιστικές εταιρίες θέρισαν περίπου 1 δισ. δολάρια σε ασφαλίστρα από την ασφαλίση των αργεντινικών κυβερνητικών ομολόγων, κα-

■ Το πάθημα της Αργεντινής

Από τα πλοκάμια των πιστωτών στην «προστασία» του ΔΝΤ (1)

τά τη δεκαετία 1991-2001»^[3]. Την εποχή εκείνη, τα λεφτά έρρεαν άφθονα. Οπως αναφέρει ο Ρογέλιο Φριγέριο, που το 1998 ήταν γραμματέας του υπουργείου Οικονομικών, «εάν παιάνεις λεφτά τόσο εύκολα, είναι πολύ δύσκολο να πεις στους πολιτικούς «μην ξδεύτε περισσότερα, να είστε πιο λιτοί», γιατί τα λεφτά ήταν εκεί και το ήξεραν»^[3].

Το κράτος κατέφευγε στο δανεισμό για ένα ακόμα λόγο. Προκειμένου να αντιμετωπίσει τον πληθωρισμό, ο υπουργός Οικονομικών Ντομίγκο Καβάλο προχώρησε το 1991 στο «κλειδώμα» της ισοτιμίας του εθνικού νομίσματος (πέρσο) με το δολάριο, σε αναλογία ένα προς ένα (κάτι σαν την εισαγωγή του ευρώ στη χώρα μας). Εποιητική η κυβέρνηση δε μπορούσε να «κόψει χρήμα» και να κάνει νομισματική πολιτική, με αποτελεσματικά διογκώνεται ο δανεισμός που είχε πλέον φτάσει στα 132 δισ. δολαρίων.

Η μεγάλη κρίση

Το έσπασμα της κρίσης ήταν ζήτημα χρόνου. Με τα επιτόκια δανεισμού συνεχώς να ανεβαίνουν –από 7% και κάτω, ξεπέρασαν το 10% λίγες μέρες πριν την κήρυξη πτώχευσης^[4]– η κυβέρνηση Ντε Λα Ρούα παίρνει έκτακτα οικονομικά μέτρα. Παραγώνει τις αναλήψεις από τις τράπεζες, μειώνει τους μισθούς των δημόσιων υπαλλήλων και παίρνει μέτρα λιτότητας για να «εξευμενίσει» τις «αγορές», δηλαδή να πείσει το χρηματιστικό κεφάλαιο ότι θα μπορέσει να το πληρώνει.

Τη στιγμή που η ανεργία εκτινάσσεται κοντά στο 20% και το ποσοστό φτώχειος στο 50% (!), ο υπουργός Οικονομικών εισάγει περικοπές της τάξης του 20% στις δημόσιες δαπάνες, όμως οι περικοπές αυτές αφορούν μόνο τους μισθούς των δημόσιων υπαλλήλων και τις συντάξεις^[5] (σας θυμιζείτε πάντα αυτό!); Είναι το όγδοο πακέτο λιτότητας που εφαρμόζει η κυβέρνηση τα δύο τελευταία χρόνια^[5].

Στους δρόμους του Μπουνέος Αιρες έσποιν διαδηλώσεις και λεηλασίες καταστημάτων. Από την οργή του κόσμου δεν γλιτώνει ούτε ο ίδιος ο πρόεδρος Ντε Λα Ρούα, που φεύγει σαν τον κλέφτη από κυβερνητική σύκευη, με τους διαδηλωτές απ' έξω να πετάνε αυγά και πέτρες^[5]. Ο Ντε Λα Ρούα παρατείνεται και ξεπάτα πλοιαρική κρίση. Οι επόμενοι τρεις πρό-

δροι δε μένουν στη θέση τους για περιοσότερες από μερικές μέρες, με τον τέταρτο, τον περονιστή Εδουάρδο Ντουάλτε να ανεβαίνει στην έξουσία στις αρχές του νέου χρόνου (2002). Το πρώτο πράγμα που έκανε ο Ντουάλτε ήταν να αποδεσμεύσει το πέσο από το δολάριο. Αυτό είχε σαν συνέπεια την άφεση υποτιμήση του πρώτου κατά 30%, για να καταφέρει να πέφτει, ζητών μεγαλύτερα επιτόκια. Αυτά τα επιπτώκια κάνουν την οικονομία να χωλαίνε... Για να διατηρήσει ένα υπερτιμημένο νόμισμα, μια χώρα χρειάζεται μεγάλα αποθεματικά σε δολάρια: Η χώρα πρέπει να εγγυάται ότι οποιοσδήποτε θελει να ανταλλάξει ένα πέσο με ένα δολάριο θα είναι σε θέση να το κάνει. Εδώ ήταν και ο κομβικός ρόλος του ΔΝΤ: Οδήγησε την Αργεντινή στο δανεισμό κολοσσαίων ποσών –συμπεριλαμβανομένων 40 δισ. δολαρίων πέρσο – για να στηρίξει το πέσο. Αυτό ήταν το δεύτερο θανάσιμο λάθος του ΔΝΤ... Σα να μην έφταναν όλ' αυτά, το ΔΝΤ δάνειζε υπό τον όρο μιας πολιτικής «μηδενικού ελλείμματος» για την κυβέρνηση της Αργεντινής. Δεν είναι όμως ούτε απαραίτητο ούτε επιθυμητό για μια κυβέρνηση να εξισορροπήσει τον προϋπολογισμό της σε περίοδο ύφεσης, όταν τα έσοδα από φόρους τυπικά μειώνονται, ενώ οι κοινωνικές δαπάνες αυξάνονται. Ο στόχος του «μηδενικού ελλείμματος» μπορεί να έχει μικρή οικονομική σημασία, αλλά έχει μεγάλη αξία στις δημόσιες σχέσεις. Εστιάζοντας στον τομέα των κρατικών δαπανών, το ΔΝΤ κατάφερε να πείσει τη συντριπτική πλειοψηφία του Τύπου ότι όλα τα δεινά της Αργεντινής οφελούνταν στις «ασύστολες κρατικές δαπάνες». Ομως η Αργεντινή σημείωσε μέτρια ελλείμματα του προϋπολογισμού, πολύ μικρότερα από αυτά που σημειώνουμε εμείς (σ.ο. ο ΉΠΑ) σε περιόδους ύφεσης. Το ΔΝΤ τώρα υποστηρίζει ότι ήταν ανέκαθεν ενάντια στο «κλειδωμα» της συναλλαγματικής ισοτιμίας (σ.ο. περίοδος δολαρίου), που επέφερε αυτό το μαζικό δανεισμό. Οι ιθύνοντες του ΔΝΤ υποστηρίζουν ότι προέβησαν σε αυτές τις ενέργειες για να «ικανοποιήσουν» τις απαιτήσεις της κυβέρνησης της Αργεντινής. Είναι σαν κάποιοι να προσπαθήσουν να αποφέρουν στην προστασία τους την προστασία της Αργεντινής στην παγκόσμια αγορά.

Ορόσιος του ΔΝΤ

Οπως είπαμε και στην αρχή, οι «συμβουλές» του ΔΝΤ στην Αργεντινή έχουν αντικείμενο σκληρής κριτικής από διάφορους αναλυτές ανά τον κόσμο. Ακόμα και το ίδιο το ΔΝΤ έχει κάνει την «αυτοκριτική» του, η οποία δεν έγινε και τόσο θερμά δεκτή από την κυβέρνηση της Αργεντινής. Πριν μιλήσουμε για την «αυτοκριτική» του ΔΝΤ (στην οποία θα αναφερθούμε στο επόμενο φύλλο), αξίζει να αναφερθούμε στην πρώτη περίοδο της Αργεντινής στην οποία θα αναφερθούμε με τον προϋπολογισμό της σε περίοδο ύφεσης, όταν τα έσοδα από φόρους τυπικά μειώνονται, ενώ οι κοινωνικές δαπάνες αυξάνονται. Ο στόχος του «μηδενικού ελλείμματος» μπορεί να έχει μικρή οικονομική σημασία, αλλά έχει μεγάλη αξία στις δημόσιες σχέσεις. Εστιάζοντας στον τομέα των κρατικών δαπανών, το ΔΝΤ κατάφερε να πείσει τη συντριπτική πλειοψηφία του Τύπου ότι όλα τα δεινά της Αργεντινής οφελούνταν στις «ασύστολες κρατικές δαπάνες». Ομως η Αργεντινή σημείωσε μέτρια ελλείμματα του προϋπολογισμού, πολύ μικρότερα από αυτά που σημειώνουμε εμείς (σ.ο. ο ΉΠΑ) σε περιόδους ύφεσης. Το ΔΝΤ τώρα υποστηρίζει ότι ήταν ανέκαθεν ενάντια στο «κλειδωμα» της συναλλαγματικής ισοτιμίας (σ.ο. περίοδος δολαρίου), που επέφερε αυτό το μαζικό δανεισμό. Οι ιθύνοντες του ΔΝΤ υποστηρίζουν ό

■ Ισραήλ

Διώξεις για «κατασκοπία»

Φίμωτρο σ' όσους τολμούν να αποκαλύψουν στοιχεία που ευνοούνται το σιωνιστικό στρατό για εγκλήματα πολέμου επιχειρούν να βάλουν οι ισραηλινές αρχές με τις διώξεις που έχουν ασκήσει για «κατασκοπία» εναντίον δύο ισραηλινών πολιτών. Πρόκειται για το δημοσιογράφο της ισραηλινής εφημερίδας «Χααρέτζ» Uri Blau και την Anat Kamm.

Η Anat Kamm κατηγορείται για κατασκοπία, γιατί κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής της θητείας, όταν υπηρετούσε στο γραφείο του ταξίαρχου Yair Naveh, υπεύθυνου για τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Δυτική Οχθη την περίοδο 2005 – 2007, αντέγραψε εκαποντάδες απόρρητα έγγραφα, τα οποία αποκαλύπτουν τη συστηματική παραβίαση από την ανώτατη ισραηλινή στρατιωτική διοίκηση όχι μόνο του διεθνούς δικαίου για τον πόλεμο, αλλά και των ισραηλινών νόμων και των αποφάσεων ισραηλινών δικαστηρίων κατά τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη.

Ο δημοσιογράφος Uri Blau κατηγορείται ότι δημοσίευσε μια σειρά αποκαλυπτικών άρθρων στην εφημερίδα «Χααρέτζ», το 2008 και το 2009 με βάση τα στοιχεία από τα έγγραφα που διέρρευσαν σ' αυτόν από την Anat Kamm. Τα δημοσιεύματα αυτά περιείχαν, μεταξύ άλλων, αποκαλύψεις ότι η ανώτατη

στρατιωτική ηγεσία είχε εγκρίνει την εκτέλεση ανθρώπων που έτυχε να είναι θεατές παράνομων δολοφονιών από το στρατό στα κατεχόμενα εδάφη, ότι, παραβιάζοντας δικαστικές αποφάσεις, είχε δώσει εντολές να εκτελούνται οι καταζητούμενοι Παλαιστίνιοι ακόμη κι αν ήταν δυνατόν να συλληφθούν και ότι το υπουργείο Αμυνας είχε συντάξει μια μυστική έκθεση που αποκαλύπτει ότι η μεγάλη πλειοψηφία των οικισμών στη Δυτική Οχθη είναι παράνομοι σύμφωνα ακόμη και με την ισραηλινή νομοθεσία (όλοι είναι παράνομοι με βάση το διεθνές δίκαιο).

Σημειωτέον ότι τα αποκαλυπτικά ρεπορτάζ του Uri Blau δημοσιεύτηκαν αφού πέρασαν και εγκρίθηκαν από τη στρατιωτική λογοκρισία. Μόνο σε μια περίπτωση, λίγες μέρες πριν από την επίθεση στη Γάζα στα τέλη Δεκεμβρίου του 2008, με παρέμβαση του στρατιωτικής ηγεσίας την τελευταία στιγμή, αναγκάστηκε η «Χααρέτζ» να αποσύρει και να καταστρέψει όλα τα αντίτυπα ενός φύλου που περιείχε ένα σχετικό δημοσίευμα, παρόλο που κι αυτό είχε εγκριθεί από τη στρατιωτική λογοκρισία, γιατί προφανώς αποκάλυπτε ενοχοποιητικά στοιχεία για τα εγκλήματα πολέμου που ακολούθησαν.

Παράδολο που οι αποκαλύψεις του Uri Blau ήταν προφανώς άκρως ενοχλητικές για την ισ-

ραηλινή στρατιωτική ηγεσία, η τελευταία ξεκίνησε την έρευνα της υπόθεσης το περασμένο καλοκαίρι όχι βέβαια τυχαία, αλλά γιατί πλησίαζε ο χρόνος της δημοσίευσης της έκθεσης του ΟΗΕ υπό τον Γκολντστόουν, η οποία κατηγορεί το Ισραήλ για εγκλήματα πολέμου στη Γάζα.

Η έρευνα συνεχίστηκε, βάσει δικαστικής εντολής, με τηλήρη μυστικότητα, μέχρι πριν από δύο βδομάδες που άρχισαν να κυκλοφορούν οι πρώτες πληροφορίες στο διαδίκτυο και ακολούθησε η άρση της δικαστικής εντολής.

Με βάση μια συμφωνία με τη Shin Bet, τη μυστική αστυνομία του Ισραήλ, η «Χααρέτζ» και ο Uri Blau παρέδωσαν 50 ντοκουμέντα και συμφώνησαν να καταστραφεί ο υπολογιστής του Blau. Από τα ντοκουμέντα αυτά, η Shin Bet εντόπισε τον πληροφοριοδότη του Blau. Η Anat Kamm συνελήφθη τον περασμένο Δεκέμβριο και τέθηκε σε κατ' οίκον περιορισμό, υπό τη συνεχή επιτήρηση στενού συγγενικού της προσώπου, εν αναμονή της δίκης της. Η κατηγορία της κατασκοπίας με την οποία παραπέμπεται επισύρει ποινή φυλάκισης 25 χρόνων.

Ο Uri Blau, που βρισκόταν εκείνο το διάστημα για διακοπές στο Λονδίνο, ειδιόποιηθηκε από τη «Χααρέτζ» να μην επιστρέψει, γιατί θα συλληφθεί

και έκτοτε παραμένει και κρύβεται στην Αγγλία. Αναμένεται να ζητηθεί η έκδοσή του από τη βρετανική κυβέρνηση, κι αν αυτό δεν καταστεί δυνατόν, θα αναλάβει η Μοσάντ, γιατί οι ισραηλινές αρχές θέλουν να πάρουν και τα υπόλοιπα ντοκουμέντα που υποθέτουν ότι έχει και μέσω αυτών να φτάσουν και σε άλλες πηγές του δημοσιογράφου.

Οπως ήταν αναμενόμενο, το κλίμα στο Ισραήλ είναι σε βάρος τους, με τη συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ να τους χαρακτηρίζει προδότες. Στο στόχαστρο έχει μπει και η εφημερίδα «Χααρέτζ», το μπούκοτάς ή ακόμη και το κλείσιμο της οποίας ζητούν κάποιοι βουλευτές.

Η υπόθεση αυτή μπορεί να συγκριθεί με την περίπτωση του Μορντεχάι Βανούνου, του ισραηλινού πυρηνικού μηχανικού στο πυρηνικό εργοστάσιο της Ντιμόνα, που αποκάλυψε την ύπαρξη του μυστικού πυρηνικού οπλοστασίου του Ισραήλ και το πλήρωσε πολύ ακριβά. Με 20 χρόνια στη φυλακή σε αυστηρή απομόνωση. Σήμερα, μετά την αποφυλάκισή του, παραμένει σε χαλαρό κατ' οίκον περιορισμό και δεν έχει το δικαίωμα να φύγει από τη χώρα. Συνεπώς, ο Uri Blau και η Anat Kamm έχουν κάθε λόγο να φοβούνται ότι μπορεί να έχουν την ίδια τύχη.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η οργή των διαδηλωτών γεννίστηκε στην Μπανάνγκ, όπως το προηγούμενο Σάββατο 10/4, όταν ο στρατός άνοιξε πυρ ενάντια στους διαδηλωτές «με τα κόκκινα μπλουζάκια» (όπως έχουν πολιτογραφηθεί), με αποτέλεσμα 21 νεκρούς (μεταξύ των οποίων 4 στρατιώτες) και 900 τραυματίες. Το ίδιο είχε γίνει και τον Ιούλιο του 2007, λίγους μήνες μετά την επιβολή στρατιωτικού προστιθμήτη (19/9/2006), με το οποίο ανατράπηκε ο τότε πρωθυπουργός Τακσίν Σιναουάτρα, όταν διαδηλωτές συγκρούστηκαν με την αστυνομία έξω από το σπίτι του Πρεμ Τινσουλανόντα, ανώτατου συμβούλου του βασιλιά της Ταϊλάνδης και ιθύνοντα νου του πραξικοπήματος, με αποτέλεσμα 270 τραυματίες, πολλοί εκ των οποίων μπάρσοι που έσπευσαν να προστατεύσουν το σπίτι του Πρεμ από την οργή των διαδηλωτών.

Σήμερα, όμως, τυπικά τουλάχιστον, δεν υπάρχει χούντα στην Ταϊλάνδη. Οι πραξικοπηματίες οργάνωσαν «ελεύθερες» εκλογές (υπό την «προστασία» 200.000 στρατιωτών σε όλη τη χώρα) το Δεκέμβρη του 2007, αφού διελυσαν το κόμμα του Σιναουάτρα (το Thai Rak Thai Party - TRTP), τις οποίες κέρδισε το Κόμμα Λαϊκής Δύναμης (το οποίο ιδρύθηκε το 1998 από έναν... αντισυνταγματάρχη της αστυνομίας). Στο τελευταίο εντάχτηκαν και ορισμένοι βουλευτές του TRTP και έτσι σχημάτισε κυβέρνηση μαζί με πέντε μικρότερα κόμματα. Ενα χρόνο αργότερα, το συνταγματικό δικαστήριο βρίσκει ότι το Κόμμα Λαϊκής Δύναμης κέρδισε με νοθεία και στις 17 Δεκέμβρη 2008 διορίζεται στο πρωθυπουργικό αξίωμα ο σημερινός πρωθυπουργός Αμπισίτ Βετζατζίβα, που είναι η γηγέτης του Δημοκρατικού Κόμματος, που την άνηκε στην αντιπολίτευση.

Παρά όμως την «επιάνοδο της δημοκρατίας» στη χώρα, οι συγκρούσεις επανήλθαν με περισσότερη βιαιότητα αυτή τη φορά. Οι διαδηλωτές «με τα κόκκινα μπλουζάκια» – φτωχοί αγρότες και ακτιβιστές για την δημοκρατία που εναντιώθηκαν στο πραξικόπημα, κατά το Αλ Τζαζίρα (21/4) – έχουν κατασκηνώσει από τις 12 Απρίλη στο εμπορικό κέντρο της πόλης και δηλώνουν τώρα ότι θα παραμένουν εκεί αύριο σε χρήση της κυβέρνησης και να ξαναγίνουν εκλογές. Ενας από τους γηγέτες τους δηλώνει στο Αλ-Τζαζίρα έτοιμος για διαπραγματεύσεις προκειμένου να αποφευχθεί νέα αιματοχυσία.

Υπάρχουν όμως και άλλοι που ετοιμάζονται για τη μεγάλη αναμέτρηση με το στρατό κατασκευάζοντας αυτοσχέδια όπλα. Τα ειδησεογραφικά πρακτορεία αναφέρουν ότι ο πρώτην πρωθυπουργός Σιναουάτρα είναι ο «γηγέτης» του κινήματος με τα «κόκκινα μπλουζάκια» κι ότι το τελευταίο καθιδηγείται από το Ενωμένο Μέτωπο για τη Δημοκρατία και ενάντια στη Δικτατορία (UCC), πρόγραμμα που μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι επίκειται μια καθεστωτική αλλαγή με δύναμη κρούσης – για μια ακόμα φορά – τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Θα πρέπει όμως να πάρουμε υπόψη μας ότι ακόμα και μια τέτοια αλλαγή σε συνθήκες κρίσης δεν θα είναι εύκολη υπόθεση κι ούτε μπορεί να οδηγήσει σε «σταθερότητα» του συστήματος.

Οταν για πρώτη φορά μετά από δύο χρόνια το ΑΕΠ της χώρας σημείωσε μείωση κατά 3% περίπου (το 2009), όταν οι εξαγωγές κατακρημνίστηκαν και τα ποσοστά ανεργίας (αν και από τα χαμηλότερα στον κόσμο) αυξήθηκαν δραματικά, ενώ η βελτίωση της κατάστασης των οικονομικών δεικτών έγινε μέσω των γνωστών «παικέτων στρίλιης» στους καπιταλιστές, που έφτασαν στο 16% του ΑΕΠ, τότε τι θα μπορέσει να προσφέρει μια νέα κυβέρνηση σε ένα λαό του οποίου το ένα τρίτο ζει με κάτω από 2 δολάρια την ημέρα, ενώ ανθίζει η ποιοτική πορνεία και η σεξουαλική εκμετάλλευση των γυναικών από το αφράν γκατέ των δυτικών «δημοκρατιών»; Ενα είναι σίγουρο. Οτι η κρίση γεννά εξεγέρσεις, οι οποίες, ακόμα κι αν οδηγήσουν σε αλλαγές στα πλαίσια του υπάρχοντος συστήματος, δεν πάνουν να αποτελούν την απομηχανή με την οποία κινείται η Ιστορία μπροστά...

Αποχώρ

Για το μέλλον μας

Ο κύβος ερρίφθη. Το ΔΝΤ έρχεται ως δικτατορικός μηχανισμός διεύθυνσης της ελληνικής οικονομίας, για λογαριασμό της ΕΕ και της ντόπιας κεφαλαιοκρατίας. Τις τελευταίες μέρες ζούμε απλώς την προπαγανδιστική προετοιμασία, στην οποία επιδίδεται μανιωδώς η κυβέρνηση Παπανδρέου, συνεπικουρούμενη από τα αστικά ΜΜΕ.

Όταν ανακοινωθεί το «μοιραίο», θα μας πουν και πάλι ότι δεν γινόταν αλλιώς, διότι πρωτεύει «να σωθεί η πατρίδα». Τα υπόλοιπα θα έρθουν στη συνέχεια. Και δεν θα είναι μόνο κάποια φοροχαράτσια και κάποιες πρόσθετες περικοπές στους μισθούς των εργαζόμενων στο δημόσιο. Δεν θα είναι μόνο η πλήρης ανατροπή του ασφαλιστικού συστήματος ώστε να μετατραπεί σε τοκογλυφική ιδιωτική ασφάλιση. Θα είναι ριζικές αλλαγές στο σύνολο των εργασιακών σχέσεων, που θα πλήξουν κάθε εργαζόμενο, με στόχο την ενίσχυση της «ανταγωνιστικότητας», δηλαδή της κερδοφορίας του κεφαλαίου, στις συνθήκες της κρίσης.

Εδώ και καρό οι ιδεολογικοί μηχανισμοί του συστήματος προσπαθούν να μας εγκλωβίσουν σε μια συζήτηση για το ύψος των επιτοκίων δανεισμού του ελληνικού κράτους, που έχουν αναγορευτεί σε ύψιστο εθνικό θέμα, χωρίς να βλέπουμε τα μέτρα που σαν χιονοστοιβάδα σαρώνουν τα εργατικά δικαιώματα και απλώνουν την ανεργία και τη φτώχεια. Προσπαθούν να μας βάλλουν σε μια λογική συνδιαχείρισης της κρίσης.

Οποιος εργαζόμενος, όμως, σκέφτεται σαν συνδιαχειριστής, σκέφτεται με τον τρόπο που θέλει το κεφάλαιο. Υπογράφει τον εξανδραποδισμό του με τα ίδια του τα χέρια. Υπονομεύει το μέλλον των παιδιών του, για τα οποία ετοιμάζεται ένας εργασιακός Μεσαίωνας.

Οπως οι καπιταλιστές και το πολιτικό τους προσωπικό αδιαφορούν για τα δεινά που προκαλούν στον εργαζόμενο λαό, έτσι κι εμείς πρέπει να αδιαφορήσουμε για κάθε λογική διαχείρισης και ν' αρνηθούμε κάθε λογική συνδιαχείρισης. Δικό τους πρόβλημα είναι τα επιτόκια και το χρέος. Δικό μας πρόβλημα είναι το δικαίωμά μας στη ζωή. Οσο μένουμε παθητικοί τόσο θα μας πατάνε στο κεφάλι. Αν ξεσποκωθούμε, τότε θα τρέξουν να βρουν τρόπους για ν' αλλάξουν τη διαχείριση που ασκούν.

Μπορεί να υπάρξει λύση δίκαιη και μόνιμη μέσα στον καπιταλισμό; Οχι δε μπορεί. Γιατί το κεφάλαιο δεν συμβιβάζεται παρά μόνο με το μέγιστο κέρδος. Οσο βαθαίνει η κρίση τόσο πέφτει με μανία πάνω στην εργατική τάξη, γιατί από τη δουλειά της γεννιούνται τα κέρδη. Η διαχείριση της κρίσης δείχνει καθαρά ότι το κεφάλαιο είναι ανελέπτο. Και το πολιτικό προσωπικό πιστό τσιράκι του.

Αν θέλουμε δίκαιη λύση, πρέπει να στραφούμε ενάντια στο σύστημα που γεννά την αδικία και την ανισότητα, την εκμετάλλευση και την καταπίεση. Να προτάξουμε ξανά το απελευθερωτικό όραμα, το όραμα του κομμουνισμού, και στην πραγμάτωσή του ν' αφιερωθούμε.

Παραχώρηση του φακού...

■ Χατζηαβάτηδες

«Η Ελλάδα την Πέμπτη κατάφερε μια μεγάλη νίκη, αποτέλεσμα των κόπων και των προσπαθειών που καταβάλλουν όλοι οι Έλληνες, για να μπορέσει η χώρα να σταδεί στα πόδια της, παλεύοντας με τις δικές της δυνάμεις ενάντια σε μια εξαιρετικά αρνητική διεθνή συγκυρία [...] Είναι ακόμη το αποτέλεσμα του έργου ενός πρωθυπουργού και μιας κυβέρνησης [...] Η Ελλάδα πέτυχε να κερδίσει αυτό που είχε ανάγκη. Εναν μηχανισμό που διαμοιράγει μια "αξιόπιστη απειλή", ένα "γεμάτο πιστόλι πάνω στο τραπέζι" απέναντι σε όσους επιχειρούν να εκμεταλλεύονται τη δύσκολη δέση της χώρας ανεβάζοντας το κόστος δανεισμού» [Γ. Παπακωνσταντίνου, Εθνος της Κυριακής, 28.3.10].

«ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αποκλείετε το ενδεχόμενο να λάβετε ακόμη επαχθέστερα μέτρα ακόμη και σε περίπτωση εμπλοκής του ΔΝΤ;

Φ. ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ναι το αποκλείω» [συνέντευξη στην Καθημερινή, 28.3.10].

«Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Το ΔΝΤ συμμετέχει στο μηχανισμό με ρόλο μειοψηφικό και συμπληρωματικό. Και σε καμία περίπτωση ο όποιος ρόλος του δεν συνεπάγεται νέα μέτρα» [συνέντευξη στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 28.3.10].

«Φ. ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Να ξεκαθαρίσουμε ότι η χώρα δεν έχει ανάγκη από άλλα μέτρα, ότι τα μέτρα που έχουμε πάρει μπορούν να οδηγήσουν σε μείωση του ελλείμματος μεγαλύτερη και από 4 ποσοστιαίς μονάδες.

Π. ΓΑΒΡΑ: κ. Υπουργέ, δεν υπάρχει δέμα λήψης κι άλλων μέτρων και δέλω να σας ρωτήσω, ανεξαρτήτως της αξιολόγησης του Μαΐου αυτό;

Φ. ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Η αξιολόγηση του Μαΐου δεν πρόκειται να είναι διαφορετική

από όλες τις απόψεις που κατά καιρούς έχουν διατυπώσει μέχρι σήμερα οι εταίροι μας στα διάφορα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όλοι τους είναι απόλυτα πεπεισμένοι ότι τα μέτρα που έχει πάρει η Ελλάδα είναι τα σωστά μέτρα, αυτά τα οποία έπρεπε να πάρει η χώρα και κανένας δεν εξέφρασε τον παραμικρό δισταγμό, την παραμικρή επιφύλαξη σε ό,τι αφορά την δυνατότητα των μέτρων αυτών να βοηθήσουν την Ελλάδα να αντιμετωπίσει τα προβλήματα πάρα πολλά. Δεν υπάρχει κάποιο στοιχείο που μπορεί να οδηγεί σε μια διαφορετική αξιολόγηση μέχρι τον Μάιο» [συνέντευξη στο Ρ/Σ NET 105,8, 30.3.10].

«Ο μηχανισμός στήριξης ήταν μια μεγάλη νίκη της Ελλάδας και μια μεγάλη επιτυχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό που χρειαζόμασταν ήταν κάτι που διαμοιράγει μια "αξιόπιστη απειλή", ένα "γεμάτο πιστόλι πάνω στο τραπέζι" απέναντι σε όσους εκμεταλλεύονται τη δύσκολη δέση της χώρας ανεβάζοντας το κόστος δανεισμού» [Γ. Παπακωνσταντίνου, Ημερήσια, 28.3.10].

«ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αποκλείετε το ενδεχόμενο να λάβετε ακόμη επαχθέστερα μέτρα ακόμη και σε περίπτωση εμπλοκής του ΔΝΤ;

Φ. ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ναι το αποκλείω» [συνέντευξη στην Καθημερινή, 28.3.10].

«Τα μέτρα τα οποία πήραμε - που είναι σαφές ότι είναι δύσκολα και πλήρως τους πολίτες - ήταν απολύτως αναγκαία και εξακολουθούν να είναι απολύτως αναγκαία. Δεν υπάρχει ανάγκη για νέα μέτρα [...] Δεν υπάρχουν νέα μέτρα, τα οποία σκοπεύουμε να πάρουμε, πέρα

από αυτά που είναι αποτυπωμένα στο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης» [Γ. Παπακωνσταντίνου, ANT1, 7.4.10].

«Η ελληνική κυβέρνηση δεν έχει ζητήσει την ενεργοποίηση του μηχανισμού, παρόλο που αυτός είναι, ήδη, άμεσα διαδεσμός. Στόχος είναι και πιστεύουμε ότι διανεγκόμαστε απρόσκοπτα από τις αγορές» [Γ. Παπακωνσταντίνου, Eurogroup, 11.4.10].

«Αγαπητοί Κύριοι,

Σύμφωνα με τη δήλωση της 11ης Απριλίου 2010 για τη σπίρη της Ελλάδας από τις χώρες-μέλη της Ευρωζώνης, οι ελληνικές αρχές ζητούν διαθουλεύσεις με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την EKT και το ΔΝΤ πάνω σε ένα πολυετές πρόγραμμα οικονομικών πολιτικών, που δια στηρίζεται στα συμπεράσματα του ECOFIN του Φεβρουαρίου και το οποίο δια μπορεί να υποστηριχθεί με οικονομική βοήθεια από τις χώρες μέλη της Ευρωζώνης και το ΔΝΤ στην περίπτωση που οι ελληνικές αρχές αποφασίσουν να απηδούν μία τέτοια βοήθεια.

Με εκτίμηση,

Γιώργος Παπακωνσταντίνου» [επιστολή προς Ολι Ρεν, Ντομινίκ Στρος-Καν, Ζακ Κλοντ Τρισέ, 15.4.10].

■ Και άσχετος

Ο Α. Λοβέρδος είναι ένας από τους πιο προκλητικούς υπουργούς της κυβέρνησης Παπανδρέου. Πέραν τούτου καθημερινά αποδεικνύει ότι εκτός των άλλων είναι και

■ Διακοσμητικά όργανα

Στο «άπιπο» υπουργικό συμβούλιο παρουσίασε το Ασφαλιστικό ο Α. Λοβέρδος, την περασμένη βδομάδα. Τι παρουσίασε; Το γενικόλογο κείμενο που έχει δώσει στη δημοσιότητα εδώ και καιρό [υπάρχει ήδη και στην ηλεκτρονική σε λίδα της «διαβούλευσης» orelengov.gr]. Νομοσχέδιο με συγκεκριμένες ρυθμίσεις δεν παρουσίασε. Φρόντισε, μάλιστα, να μη διαρρέει σε ό,τι στα «παπαγάλικα» του εργατικού ρεπορτάζ, όπως συνήθως γίνεται.

Γιατί; Γιατί το νομοσχέδιο πρώτα δια εγκριθεί από την Κομισιόν και το Εκοφίν και μετά διαταρτεί στη Βουλή για ψήφιση! Αυτή τη διαδικασία την περιέγραφε και παλιότερα ο Λοβέρδος, αλλά σε κάπως αδρές γραμμές. Τώρα το λέει ευθέως: «Το τρίτο δεκαήμερο του Απριλίου εμείς είμαστε έτοιμοι και δια υποβάλλουμε την έκδεσή μας κατά το άρδρο 126/9 της συνδήκης στην συνέχεια αυτή δια αξιολογηθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Μετά με τον κύριο Πεταλίνικο έχουμ

άσχετος στο Ασφαλιστικό. Το δράσιος του, όμως, είναι τέοιο που τον οδηγεί να λέει με το γνωστό ύφος του «ξερόλα» τις πιο χοντρές παπαριές με τον πιο φυσικό τρόπο. Μόνο ο Μητσοτάκης τον ξεπερνά σ' αυτό. Είπε, λοιπόν, ο υπουργός Εργασίας σε συνέντευξή του στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία»: «Δεν μειώνουμε τις χαμηλές συντάξεις και δίνουμε κίνητρα για να αυξηδούν με την παραμονή στην εργασία μετά το 37ο έτος».

Κάποιος που έχει 37 χρόνια ασφάλισης δεν μπορεί να πάρει χαμηλή σύνταξη. Το φαινόμενο είναι σπάνιο στον διοικητικό τομέα, αλλά οι εργαζόμενοι με 37 χρόνια ασφάλισης δεν παίρνουν την κατώτερη σύνταξη, όσο χαμηλόμισθοι κι αν είναι. Με 37 χρόνια μπορούν να βγουν κατά κανόνα εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ, οι οποίοι δεν παίρνουν σε καμία περίπτωση την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ. Επομένως, αυτό που είπε ο Λοβέρδος είναι μια παπάρα, η οποία άλλα υποκρύπτει.

■ Εξίσωση προς τα κάτω

Τι υποκρύπτει η φράση του Λοβέρδου; Το είπε ο ίδιος συνεχίζοντας: «Οι συντάξεις ωστόσο άνω των 1.400 ευρώ, από το έτος 2010 θα κληδούν να συνεισφέρουν σε ένα λογαριασμό αλληλεγγύης, τα χρήματα του οποίου δεν δα πηγαίνουν στο κράτος, αλλά δα δίνονται στα Ταμεία που έχουν οδυνηρές ανάγκες, όπως π.χ. ο ΟΑΕΕ σήμερα».

Αυτό είναι καινούργιο «φασούλι». Δεν έχει ξαναειπωθεί. Εως τώρα μιλούσαν μόνο για ταμείο αλληλεγγύης γενεών, που δα έπαιρνε κάποιους πόρους από το κράτος (το έχει δεσπίσει η Πετραλία και ο Λοβέρδος το αντιμετώπιζε με απολύτως θετικό τρόπο). Τώρα μιλούν για ειδικό χαράτσι στις συντάξεις άνω των 1.400 ευρώ, που δα τραφοδοτεί αυτόν τον λογαριασμό. Μιλούν, δηλαδή, για μια αναδιανομή ανάμεσα στους συνταξιούχους, μέσω της οποίας δα υλοποιείται η εξίσωση των συντάξεων προς τα κάτω. Οι εργαζόμενοι δα κληδούν να πληρώσουν την πολύχρονη ληστεία των ασφαλιστικών ταμείων από κράτος και καπιταλιστές, που δα παραμείνουν στο απυρόβλητο.

■ <<Πισινή>> για τα χειρότερα

Μέχρι τώρα ο Α. Λοβέρδος, όταν τον ρωτούσαν για το Ασφαλιστικό σε σχέση με την ΕΕ, απαντούσε πως το Εκοφίν έχει υποβάλει 7 αιτήματα στην ελληνική κυβέρνηση και πως το υπουργείο Εργασίας, πριν ακόμη υποβληθεί το έγγραφο του Εκοφίν, είχε ήδη ικανοποιήσει με τις αποφάσεις του τα 6,5 (στο μόνο που εμφανίζονταν να υπάρχει διάσταση απόψεων ήταν η γενική αύξηση των ορίων ηλικίας από τα 65 στα 67, πάντα σύμφωνα με το Λοβέρδο).

Την Πέμπτη 15 Απρίλη, μετά το «άτυπο» υπουργικό συμβούλιο, ο Λοβέρδος έκανε δηλώσεις. Οταν ρωτήθηκε αν η αξιολόγηση που δα γίνει από τα κοινοτικά όργανα «μπορεί να επιφέρει κάποιες αλλαγές από αυτές που είχατε πει στην αρχή», ξέχασε όσα έλεγε στο παρελθόν και κράτησε την «πισινή» του: «Η αξιολόγηση είναι αξιολόγηση. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει καταδέσει τις απόψεις της και μέσω του Επιτρόπου αλλά και το Ecofin έχει κάνει τις εφτά συστάσεις πολιτικής για το Ασφαλιστικό. Εχουμε διαρκή αλληλογραφία και συνεπώς οι διαδικασίες επιπτήρησης όπως οργανώνονται από την συνδήκη είναι διαδικασίες που δεν λες, ακούς κιόλας και το τελικό προϊόν η τελική απόφαση είναι δική σου».

Το συμπέρασμα είναι πως το τελικό νομοσχέδιο δα είναι χειρότερο, πιο αντεργατικό απ' αυτό που έχει ετοιμάσει ο Λοβέρδος.

■ Φτιάχνουν κλίμα

«Τα μέτρα και οι αποφάσεις που πήραμε για το 2010 είναι υπεραρκετά, είναι περισσότερα από αυτά που δα μας ζητούσε το ΔΝΤ, αλλά και οι άλλοι φορείς που αποτελούν το μηχανισμό στήριξης», δήλωσε ο Γ. Πεταλωτής, την περασμένη Δευτέρα. Τότε προς το δόρυθος; Γιατί δεν κάνουν την προσφυγή να τελειώνουμε; Γιατί ο Παπακωνσταντίνου έστειλε επιστολή σε Ρεν, Στρος-Καν και Τρισέ ζητώντας διαβουλεύσεις για τον καθορισμό νέων μέτρων για τα επόμενα χρόνια;

Η δήλωση Πεταλωτή, που παραδέσαμε παραπάνω, έχει και «ουρά». Οπως έπει, «από το 2011 και 2012 δα εξειδικευτούν οι αποφάσεις και τα μέτρα», γιατί «το τριετές Πρόγραμμα Σταδιερότητας έχει εξειδικευτεί μόνο για το 2010!» Τι σημαίνει αυτό; Οτι το μόνο που διαπραγματεύεται (λέμε τώρα) η κυβέρνηση με τους διεδνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς είναι να μάρει νέα φοροεισπρακτικά μέτρα και μέτρα περικοπής μισθών και συντάξεων την τρέχουσα χρονιά, φοβιόμενη κοινωνική έκρηξη. Ομως, για το 2011 και το 2012 είναι έτοιμη να πάρει όσα μέτρα απαιτήσουν οι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί, που αποφασίζουν για λογαριασμό του ξένου και ντόπιου κεφάλαιου. Μιλάμε για μέτρα σαρωτικά, με τα οποία δα επιχειρηδεί να αλλάξει εντελώς το τοπίο. Να αλλάξουν δραματικά σε βάρος των εργαζόμενων οι όροι πώλησης της εργατικής δύναμης, για να εξασφαλιστεί η κερδοφορία μέσω της αύξησης της εκμετάλλευσης.

Πριν από μερικές μέρες, η Morgan Stanley, ένα από τα μεγαλύτερα μονοπάλια του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαιου, αιφνιδίασε τους πάντες με ένα κείμενο της, στο οποίο υποστήριζε ότι η συζήτηση για το αν η Ελλάδα θα παραμείνει στην ευρωζώνη και θα στηριχτεί ή θα αναγκαστεί να αποχωρήσει, δεν έχει και τόση σημασία, γιατί εκείνο που μπορεί να συμβεί είναι η αποχώρηση της Γερμανίας από μια αδύναμη ευρωζώνη και ένα αδύναμο ευρώ, ώστε να στηριχτεί (η Γερμανία) σε ένα ανατυμημένο, σκληρό νόμισμα.

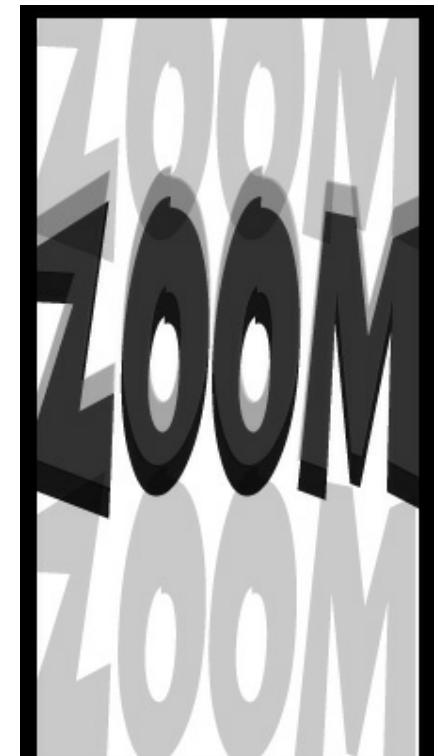
Πριν μερικούς μήνες, μια τέοια εκτίμηση θα φάνταζε εντελώς εξωπραγματική. Οι περισσότεροι θα την απέδιδαν σε κερδοσκοπικά παιχνίδια με το ευρώ. Σήμερα, όμως, προκάλεσε αμφιχαίρα στο έδαφος της ΕΕ, γιατί πλέον είναι πολλοί αυτοί που θεωρούν τη διάλυση της ευρωζώνης σαν μια πιθανότητα, στις συνθήκες της κρίσης.

Αν δούμε από την άποψη της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομίας το μηχανισμό «στήριξης», που αποφασίστη-

γει αυτό που οι αυτοί οικονομολόγοι ονομάζουν «υπερθέρμανση» της οικονομίας, θα βρεθεί αντιμέτωπη με τα ελεύθερα άλλων χωρών της ευρωζώνης (όχι της Ελλάδας, που αντιπροσωπεύει ένα ελάχιστο ποσοστό της ΑΕΠ της ευρωζώνης, αλλά ιμπεριαλιστικών χωρών όπως η Ιταλία και η Γαλλία), θα οδηγηθεί στο διλήμμα της διατήρησης της ευρωζώνης ή της επιλογής ενός γερμανικού «σκληρού» νομίσματος.

Το πρόβλημα που δεν μπορούν να επεράσουν οι ιμπεριαλιστικές χώρες είναι η ανισόμετρη ανάπτυξη του μονοπάλια καπιταλισμού. Είναι η ανισόμετρη ανάπτυξη που δεν επιτρέπει την «ομογενοποίηση» των εθνικών οικονομιών σε μια ενιοία περιφερειακή οικονομία, όπως η ευρωπαϊκή πολιτική, εγγύηση της οποίας ήταν ο γαλλογερμανικός άξονας. Γ' αυτό «γρυλλίζει» συνεχώς η «γερακίνα» Κριστίν Λαγκάροντ, που βλέπει τον γερμανικό ιμπεριαλισμό να επελαύνει σε όλες τις ευρωπαϊκές αγορές και να κοτακλύζει ακόμα και τη Γαλλία.

Nέα, βαθύτερη κρίση της ΕΕ

τωραλικό κεφαλαιο. Πλέον, όμως, η Γερμανία έχει γίνει εξαιρετικά επιθετική όχι μόνο στο οικονομικό αλλά και στο πολιτικό επίπεδο. Η στάση της Μέρκελ έναντι του «ελληνικού προβλήματος», που αποτελεί μόνο την κορυφή του παρόβανου, είναι μια ένδειξη πολιτικής επιθετικότητας έναντι του βασικού «εταίρου», της Γαλλίας. Οι χωριστές γερμανονομιλίες για οικονομικά και πολιτικά ζητήματα είναι μια άλλη σφρής ένδειξη ότι η Γερμανία αποστασιοποιείται από την «κοινή ευρωπαϊκή πολιτική», εγγύηση της οποίας ήταν ο γαλλογερμανικός άξονας. Γ' αυτό «γρυλλίζει» συνεχώς η «γερακίνα» Κριστίν Λαγκάροντ, που βλέπει τον γερμανικό ιμπεριαλισμό να επελαύνει σε όλες τις ευρωπαϊκές αγορές και να κοτακλύζει ακόμα και τη Γαλλία.

ση στενεύει απελπιστικά αυτά τα περιθώρια, γι' αυτό και η επόμενη πολιτική κρίση μπορεί να είναι και η τελευταία της ΕΕ όπως τη γνωρίζουμε.

Ολοι οι αυτοί οικονομολόγοι που ασχολούνται με τις προοπτικές ανάκαμψης του καπιταλισμού στην Ευρώπη συμφωνούν σε ένα πράγμα: ότι ο ρυθμός ανάπτυξης δεν θα είναι ο ίδιος σε όλες τις χώρες. Ήδη γίνεται λόγος για «διεύρυνση του χάσματος Βορρά-Νότου», ενώ στο Νότο δεν συμπεριλαμβάνεται μόνο η Ιρλανδία-μαζί με την Ισπανία, την Ελλάδα και την Πορτογαλία-αλλά και η Ιταλία. Την περασμένη εβδομάδα, στις Βρυξέλλες, η εταιρία Ernst & Young παρουσίασε μια έρευνα που έκανε για πρώτη φορά σε ολόκληρη την ευρωζώνη. Εκτός από την ανεργία, το φούντωμα της οποίας προβλέπεται για όλες τις χώρες (και τη Γερμανία), όλα τα άλλα μεγέθη δείχνουν αύξηση των αποκλίσεων και όχι σύγκλιση. Αύξηση των αποκλίσεων στο έδαφος μιας εντελώς αναιμηκής ανάπτυξης, ο μέσος όρος της οποίας για την ευρωζώνη σαν σύνολο μόλις 1,8% (-4% ήταν η ανάπτυξη στην ευρωζώνη το 2009).

Αποκλίσεων -δηλαδή ανισόμετρα αναπτυξόμενες- οικονομίες στο πλαίσιο μιας αναιμηκής ανάπτυξης σημαίνει απλούστατα ένταση του ανταγωνισμού. Είναι γνωστή, για

Παραπλανητική προπαγάνδα

Μετά τους «γιατρούς του Κολωνακίου», η κυβερνητική προπαγάνδα επιστρατεύει τους «ιδιοκτήτες πισίνων», για να συγκαλύψει τη φορολεγλασία σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων και να εμφανιστεί ως φορέας απόδοσης «φορολογικής δικαιοσύνης». Σε ρόλο Γκεμπελίσκου ο Γ. Παπακωνσταντίνου, πάνω που φουντώνει η συζήτηση για την έλευση του ΔΝΤ και τα εφιαλτικά μέτρα που θα φέρει για τους εργαζόμενους ή μακρόχρονη «επιτήρηση», έριξε στην πιάτσα μια ανακίνωση, σύμφωνα με την οποία η Γενική Γραμματεία Πληροφορικών Συστημάτων έχει λίστες με 16.974 φορολογούμενους που διαθέτουν πισίνες στα σπίτια τους, εκ των οποίων μόνο οι 324 έχουν κάνει δήλωση κατοχής πισίνας.

Το αποτέλεσμα των «ελέγχων», βέβαια, δεν θα το μάθουμε ποτέ. Δεν θα μάθουμε σε τι ποσοστό αυτές οι πισίνες είναι δηλωμένες σαν «στέρνες» για να ποτίζουν τους κήπους (με σχετική άδεια από τις αρμόδιες υπηρεσίες, γεωτρήσεις κ.λπ.) και πώς οι εφορίες, χωρίς προσωπικό και χωρίς νομικές δυνατότητες, θα μπορέσουν να αλλάξουν το καθεστώς αυτό.

Εκείνο που δεν μας είπαν στην ανακίνωσή τους οι Γκεμπελίσκοι είναι τι τεκμήριο είχαν οι πισίνες μέχρι τώρα και τι έχουν με το νέο φορολογικό νόμο. Παραθέτουμε διανά το σχετικό πίνακα, για να θυμηθούμε πώς τελειώνει η παραπειστική προπαγάνδα και αρχίζει η αλήθεια.

ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΠΙΣΙΝΑΣ		
ΕΜΒΑΔΟ m ²	ΙΣΧΥΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟ	ΝΕΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ
εξωτερικές		
25-60	11.600	6.000 (0-60 m ²)
60-120	29.200	18.000
120+	46.800	24.000
εσωτερικές		
25-60	17.400	12.000 (0-60 m ²)
60-120	43.800	36.000
120+	70.200	48.000

Το μαγαζί δεν απεργεί!

Αυτή τη φορά δε μπορούσαν να το κρύψουν. Όλες οι εφημερίδες που τυπώνονται στην τεράστια εκδοτική επιχείρηση της Περισσός ΑΕ (μαζί και ο «Ριζοσπάστης») κυκλοφόρησαν κανονικά, παρά την απεργία του ΠΑΜΕ. Διότι –όπως έγραψε ο «Ριζοσπάστης»– «Την πυπεκδοτική δεν είναι επιχείρηση καπιταλιστών αλλά του ΚΚΕ. Τα μέλη και του ΚΚΕ, κομμουνιστές στην πυπεκδοτική εργάζονται για το ΚΚΕ και όχι για τους καπιταλιστές (...) Η πυπεκδοτική απεργεί, οι κομμουνιστές εθελοντικά θα τυπώσουν και το «Ριζοσπάστη» και τις άλλες εφημερίδες και λογαριασμό δε δίνουν».

Κι áλλα 672,36 εκατ. ευρώ δώρο στο κεφάλαιο

Τη στιγμή που ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος διακηρύσσει σ' όλους τους τόνους ότι δεν υπάρχει σάλιο, τη στιγμή που ο ΟΑΕΔ δεν έχει λεφτά στα ταμεία του για να πληρώσει τα επιδόματα ανεργίας, η κυβέρνηση βρίσκει 672,36 εκατ. ευρώ και τα δωρίζει στο κεφάλαιο, προκειμένου να «προσληφθούν» 65.000 εργάτες την περίοδο 2010-2014.

Στις 16 Μάρτη, το ΔΣ του ΟΑΕΔ ενέκρινε δύο προγράμματα για την επιδότηση ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών 65.000 εργατών που θα προσληφθούν την περίοδο 2010-2-014. Στη συνέχεια τα προγράμματα αυτά εγκρίθηκαν με δύο Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις (ΚΥΑ), που δημοσιεύτηκαν στις 31 Μάρτη στο ΦΕΚ 364 Β. Το ένα πρόγραμμα είναι διετές και αφορά τη δημιουργία (υποτίθεται) 25.000 θέσεων εργασίας την περίοδο 2010-2012, ενώ το άλλο είναι τετραετές και αφορά την πρόσληψη 40.000 εργατών την περίοδο 2010-2014. Η συνολική δαπάνη θα ανέλθει σε 672,36 εκατ. ευρώ!

Μιλάμε για δώρο στο κεφάλαιο, γιατί με τις ρυθμίσεις που εισάγονται στα προγράμματα αυτά δεν θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας. Ας πάρουμε τα πρόγραμμα με τη σειρά. Καταρχάς, να θυμίσουμε ότι

ήδη η καπιταλιστική παραγωγή στην Ελλάδα βυθίστηκε σε ύφεση, η οποία θα είναι μακράς πνοής, μετά την επιβολή του περιβόητου σταθεροποιητικού προγράμματος. Δεύτερον, να θυμίσουμε ότι γίνονται μαζικές απολύτες και τρίτον ότι μετά την ψήφιση στην ολομέλεια της βουλής του νομοσχεδίου για τις εργασιακές σχέσεις, με το οποίο ξεχαρβάλωνται ακόμη περισσότερο οι εργασιακές σχέσεις, με την καθιέρωση της εκ περιτροπής εργασίας (για έξι μήνες το χρόνο), τη διεύθηση του χρόνου εργασίας κ.λπ είναι σίγουρο ότι θα αυξηθούν αικόμη περισσότερο οι μαζικές απολύτες.

Μέσα σ' αυτό το πολύ δυσμενές πλαίσιο για την καπιταλιστική παραγωγή και την απασχόληση, έρχεται η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και εγκρίνει αυτά τα δύο προγράμματα, βάζοντας τις παρακάτω «προϋποθέσεις» για να εντοχθεί μια καπιταλιστική επιχείρηση:

Πρώτον, στο τελευταίο εξάμηνο πριν από την αίτησή της για ένταξη σ' ένα από τα προγράμματα να μην έχει μειώσει το προσωπικό της. Σε περίπτωση δε απολύτεων (μέσα στο εξάμηνο αυτό), είναι υποχρεωμένη η επιχείρηση να προσλάβει όλους εργαζόμενους. Αυτή η ρύθμιση «μπαίζει». Ανοίγει διάπλα-

τα τις πόρτες να κάνουν μαζικές απολύτες οι καπιταλιστές και να πάρουν ταυτόχρονα το δωράκι των 672,36 εκατ. ευρώ. Καταρχάς, δεν απογορεύει τις απολύτες, ούτε το τελευταίο εξάμηνο. Επι, δίνει τη δυνατότητα στους καπιταλιστές να κάνουν μαζικές απολύτες πρωσπικού που δουλεύει χρόνια και αμειβεται με τις κλαδικές συμβάσεις και να πάρουν νέους εργαζόμενους με απομικές συμβάσεις, με τις οποίες θα τους πληρώνουν λιγότερο. Ακόμη, τους δίνει τη δυνατότητα να κάνουν μαζικές απολύτες μέσα στο 2010 και στη συνέχεια το πρώτο εξάμηνο του 2011 να εφαρμόσουν την τακτική απόλυτης και πρόσληψης νέου ισάριθμου προσωπικού (χειρότερα αμειβόμενου) και στην αρχή του δεύτερου εξαμήνου του 2011 να κάνουν αίτηση για ένταξη στο πρόγραμμα. Μ' αυτό το πρώτο κόλπο που ετοίμασε η κυβέρνηση, οι καπιταλιστές θα πάρουν το δώρο των 672,36 εκατ. ευρώ, χωρίς να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας.

Αυτές οι θέσεις, «που θα δημιουργήσουν το πρώτο εξάμηνο», θα είναι πλήρους ή μερικής απασχόλησης. Κατηγορηματικά απαντώμε ότι δεν θα είναι πλήρους απασχόλησης, γιατί πολλές επιχειρήσεις θα εφαρμόσουν την εκ περιτροπής εργασία τουλάχιστον την τριετία

2010-2012, που είναι χρόνος εφαρμογής του σκληρού σταθεροποιητικού προγράμματος.

Θυμίζουμε ότι μετά την ψήφιση του νόμου για τις εργασιακές σχέσεις οι καπιταλιστές θα εφαρμόσουν ανά εξάμηνο το χρόνο την εκ περιτροπής εργασία. Επι, όταν θα υποβληθούν την αίτηση για ένταξη σ' ένα από τα δύο προγράμματα, πολλά εργοστάσια και εμπορικές επιχειρήσεις θα εργάζονται λιγότερες μέρες από τις 20 το μήνα. Παρόλαυτά, οι επιχειρήσεις αυτές θα ενταχθούν στο πρόγραμμα και θα πάρουν το δώρο των 672,36 εκατ. ευρώ. Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί αυτό προβλέπεται και από τα δύο προγράμματα. Παραθέτουμε ένα σχετικό απόσπασμα: «Εφόσον το προηγούμενο προσωπικό της επιχειρήσης εργαζόταν λιγότερο από είκοσι (20) ημέρες το μήνα και εξακολουθεί να εφαρμόζεται το ίδιο καθεστώς απασχόλησής του και μετά την υπαγωγή της επιχειρήσης στο πρόγραμμα, τότε θα συνεχίζεται κανονικά η επιχορήγηση».

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δωρίζει στο κεφάλαιο 672,36 εκατ. ευρώ την περίοδο 2010-2014, για τη δημιουργία υποτίθεται 65.000 νέων θέσεων εργασίας, και νομιμοποιεί τόσο τις μαζικές απολύτες όσο και τη μερική απασχόληση, μέσω της εκ περιτροπής εργασίας!

Μητρώο ξεκληρίσματος της φτωχής αγροτιάς

Το 1995, είχε ψηφιστεί από κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ο νόμος 2332, με τον οποίο δημιουργούνταν οι μηχανισμός-εργαλείο για την επιτάχυνση του ξεκληρίσματος της φτωχής αγροτιάς, το περιβόλητο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων. Για αρκετά χρόνια, οι πράσινες και μπλε κυβερνήσεις δεν έχουν τολμήσει να ενεργοποιήσουν τις διατάξεις αυτού του νόμου, γιατί φιστούνταν το ξέσπασμα της φτωχής αγροτιάς, η οποία δεν μπορεί να χορτάσει την πείνα της βασιζόμενη στο πενιχρό εισόδημά της από την αγροτική παραγωγή και αναγκάζεται να δουλέψει ως τμήμα της εργατικής τάξης, είτε στην βιομηχανία είτε στην οικοδομή είτε στο χωράφι. Θα ξέσπαγε η φτωχή αγροτιά, γιατί με την εφαρμογή των διατάξεων του ΜΑΑΕ θα κόβονταν οι κοινοτικές επιδοτήσεις και θα αναγκάζονται σε άλλον ασφαλιστικό φορέα, εκτός του ΟΓΑ.

Και μ' αυτά τα ποσοστά, το ΜΑΑΕ θα πλήξει σημαντικό τμήμα της φτωχής αγροτιάς. Γ' αυτό τη φτωχή αγροτιά δεν πρέπει να παγιδευτεί, αλλά πρέπει να πολεμήσει και αυτό το νομοσχέδιο. Οι πράσινες και μπλε κυβερνήσεις έχουν στοιχεία για τον αριθμό της φτωχής αγροτιάς και για τους εργατοαγρότες και έτ

■ **Εργαλείο στα χέρια των καπιταλιστών το ΔΝΤ**

Τώρα αρχίζει ο Μεσαίωνας

Τις τελευταίες μέρες, καθώς πλησιάζουμε στο «σημείο μηδέν», δηλαδή στη μέρα που η κυβέρνηση Παπανδρέου θα προσφύγει στο μηχανισμό «στήριξης» ΕΕ-ΔΝΤ, ο «επικοινωνιακός σχεδιασμός» της κυβέρνησης έχει άλλαξει. Καθώς βάλλεται όχι μόνο από τ' αριστερά, αλλά και από τα δεξιά για την προσφυγή στο ΔΝΤ, η προπαγάνδα από τη μια «αποτάσσεται» το ΔΝΤ (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 3) και από την άλλη στρέφει την προσοχή των εργαζόμενων στα επιπλέοντα του νέου δανεισμού και όχι στα μέτρα-σοκ σε βάρος του εργαζόμενου λαού, που θα συνοδεύουν το δανεισμό και θα καθορίσουν το εργασιακό-κοινωνικό τοπίο για πολλά χρόνια.

Ο καυγάς περί «κακού» ΔΝΤ και «καλής» ΕΕ είναι αποτροσανατολιστικός. Είναι σαν να πρέπει να επιλέξεις ανάμεσα στη Σκύλλα και τη Χάρυψη. Άλλωστε, το ΔΝΤ στην Ελλάδα το φέρνει η ΕΕ, ως παράγοντα του μηχανισμού «στήριξης», που στήθηκε στο άρπα-κόλλα και ύστερα από σκληρά ποζάρια ανάμεσα στις δυο ηγέτριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ, τη Γερμανία και τη Γαλλία. Την ανάμειξη του ΔΝΤ την επέβαλε η Γερμανία, παρά τις αντιρήσεις της Γαλλίας, και την επέβαλε για συγκεκριμένους λόγους.

Γιατί η Γερμανία επέμενε να αναμιχθεί οπωδήποτε το ΔΝΤ στο μηχανισμό «στήριξης» που δημιουργήθηκε με τη συμφωνία της 25ης Μάρτη; Για να μπορεί να έχει έναν μηχανισμό «ετοιμοπόλεμο», που ξέρει πρώς ακριβώς να διαχειριστεί οικονομίες και κράτη υπό επιπροπέα και να μπορεί, μέσω αυτού του μηχανισμού, να παρακάμψει τα όργανα της ευρωζώνης, στα οποία είναι υποχρεωμένη να διαπραγματεύεται και με τις άλλες ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ. Από τη σημαντική που ένα Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο δεν είναι διαθέσιμο, όύτε προβλέπεται να συσταθεί γρήγορα (με τη μορφή που το θέλει η Γερμανία), γιατί απαιτεί τροποποίηση της Συνθήκης, το ΔΝΤ είναι ένα εργαλείο που χρειάζεται η Γερμανία στη σημερινή φάση. Μπορεί να μην το ελέγχει, όμως οι αρχές και οι κανόνες με τους οποίους λειτουργεί βολεύουν σήμερα τη Γερμανία. Οι συγγραφείς του ΔΝΤ θα αποφασίζουν και θα υπαγορεύουν μέτρα, χωρίς να γίνεται πλησιάστικη διαπραγμάτευση σε επίπεδο Ecfin ή Eurogroup ή ακόμα και Κομισιόν (όπου οι επίτροποι παίρνουν «γραφεί» από τις κυβερνήσεις τους).

Ολοι θυμόμαστε τι έγινε στις 25 Μάρτη. Η διαπραγμάτευση έγινε αρχικά ανάμεσα στη Μέρκελ και τον Σαρκοζί. Έχαν προηγηθεί πολυήμεροι διαξιφισμοί ανάμεσα σε στελέχη της γερμανικής και της γαλλικής κυβέρνησης, με τη γαλλίδα υπουργό Οικονομίας Κριστίν Λαγκάρντ να φτάνει μέχρι του σημείου να κατηγορήσει τη Γερμανία ότι ακολουθεί πολιτική «κοινωνικού ντάμπινγκ», ανταγωνιζόμενη τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, και ότι επιδιώκει την υποτίμηση του ευρώ για να ενισχύσει τις εξαγωγές της.

Ο τελευταίος όρος της Μέρκελ προς τον Σαρκοζί ήταν στο μηχανισμό «στήριξης» –που η Γαλλία ήθελε όχι για χάρη της Ελλάδας, αλλά για δική της μελλοντική χρήση και για να ανακόψει κάπως τη γερμανική μονεμφασική επιθετικότητα– να συμμετέχει και το ΔΝΤ. Οπως σημείωσαν όλοι οι πολιτικοί αναλυτές στην Ευρώπη, η Μέρκελ ήταν ανυποχώρητη σ' αυτόν το όρο και ο Σαρκοζί αναγκάστηκε να υποχωρήσει.

Αφού συμφώνησαν πρώτα μεταξύ τους, η Μέρκελ και ο Σαρκοζί κάλεσαν στη συνέχεια τον Τρισέ (που είχε αντιρήσεις για το ΔΝΤ – για τους δικούς του λόγους) και τον Βαν Ρομπόι, τον οποίο έστειλαν να φωνάξει τον Παπανδρέου. Συζήτηση με τα ίδια τα στοιχεία του ΠΣΔ, ότι το σκέλος των εσόδων είναι υπερτιμημένο και το σκέλος των δαπανών υποτιμημένο. Σημειώνουμε, ακόμη, ότι το ΠΣΔ έχει φτιαχτεί βάσει ενός σενάριου που προβλέπει ανάπτυξη -0,3% και ήδη η Κομισιόν μιλά για -2,5%. Τέλος, σημειώνουμε την ανακοίνωση της Eurostat την περασμένη Πέμπτη, που ανέβασε το έλλειμμα του 2009 από 12,9% σε 13,6%, ενώ υπάρχει επιφύλαξη της Eurostat για ορισμένα μεγέθη, που οδηγούν σε ενδεχόμενη (έτσι λένε τώρα το σύγχρονο) νέα αύξηση του ελλείμματος από 0,3% έως 0,5%. Το «μαξιλάρι» για το οποίο μιλούσαν οι Πασόκοι (παραμυθιάζοντας τους εργαζόμενους ότι δεν θα υπάρξουν νέα μέ-

σει: «Έχουμε βεβαίως πει ότι εάν για πολλούς λόγους υπάρξουν προβλήματα, εμείς είμαστε έτοιμοι, και θα κριθεί η αξιοποίησία μας εκεί, να κάνουμε αυτό που χρειάζεται για να πετύχουμε το στόχο της μείωσης του 4% του ελλείμματος στη χώρα μας για το 2010».

Νέα μέτρα, λοιπόν, πέραν των όσων έχουν παρθεί και πέραν του Ασφαλιστικού, θα παρθούν **και μέσα στο 2010**. Ισως και σύντομα. Εμείς έχουμε αποδείξει, με τα ίδια τα στοιχεία του ΠΣΔ, ότι το σκέλος των εσόδων είναι υπερτιμημένο και το σκέλος των δαπανών υποτιμημένο. Σημειώνουμε, ακόμη, ότι το ΠΣΔ έχει φτιαχτεί βάσει ενός σενάριου που προβλέπει ανάπτυξη -0,3% και ήδη η Κομισιόν μιλά για -2,5%. Τέλος, σημειώνουμε την ανακοίνωση της Eurostat την περασμένη Πέμπτη, που ανέβασε το έλλειμμα του 2009 από 12,9% σε 13,6%, ενώ υπάρχει επιφύλαξη της Eurostat για ορισμένα μεγέθη, που οδηγούν σε ενδεχόμενη (έτσι λένε τώρα το σύγχρονο) νέα αύξηση του ελλείμματος από 0,3% έως 0,5%. Το «μαξιλάρι» για το οποίο μιλούσαν οι Πασόκοι (παραμυθιάζοντας τους εργαζόμενους ότι δεν θα υπάρξουν νέα μέ-

τρα) έχει ήδη εξαφανιστεί και τα νέα μέτρα είναι προ των πυλών.

Ομως, η συζήτηση των τελευταίων ημερών περί «αποπληθωρισμού» ή «εσωτερικής υποτίμησης» προδιαγράφει το πλαίσιο **και για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα**. Το ΔΝΤ έχει δώσει σαφή δεύτερη γραφής, αλλά και να μην υπήρχε το ΔΝΤ, αρκεί μια ματιά στον διεθνή οικονομικό Τύπο, έντυπο και ηλεκτρονικό, για να καταλάβουμε τι έρχεται. Οι πάντες, λοιπόν, υποστηρίζουν ότι με δεδομένη την αδυναμία υποτίμησης του νομίσματος, ο ελληνικός καπιταλισμός μπορεί να ενισχύσει την «ανταγωνιστικότητά» του, για να ζεφύγει από την «ύφεση» μετά από δυο-τρία χρονια, μόνο ρίχνοντας το «κόστος παραγωγής». Το ΔΝΤ, η Κομισιόν και η ΕΚΤ, που θα αναλάβουν την οικονομική (άρα και πολιτική) διακυβέρνηση της Ελλάδας, δεν θα δισχειρίζονται μόνο τα δημόσια οικονομικά (προϋπολογισμό), αλλά το σύνολο της οικονομίας. Άλλωστε, οικονομία και δημόσια οικονομικά είναι αλληλένδετα. Τώρα αρχίζει ο Μεσαίωνας για δύος τους εργαζόμενους. Το μόνο που θα προστατεύεται θα είναι τα κέρδη του κεφαλαιου.

Το «πακέτο» των ανατροπών

Οι βασικές κατευθύνσεις των αντεργατικών ανατροπών που θα επιχειρήσει να πρωθείνουν, με μοχλό την προσφυγή στο μηχανισμό «στήριξης» ΕΕ και ΔΝΤ, είναι οι εξής:

1 Σημαντική μείωση των μισθών και στον ιδιωτικό τομέα, όπως και όλων των συντάξεων. Αυτός είναι ο περιβότος «αποπληθωρισμός» για τον οποίο μιλήσει ο Στρος-Κανή ή η «εσωτερική υποτίμηση», για την οποία μιλούν διάφοροι αναλυτές. Οταν τους ακούμε να μιλούν για «ψειωμένη ανταγωνιστικότητα», να έχουμε υπόψη μας ότι μιλούν για μείωση των μισθών και στον ιδιωτικό τομέα. Γ' αυτούς το μόνο μέγεθος που δεν πρέπει να μειώνεται είναι το καπιταλιστικό κέρδος.

2 Επιτάχυνση των ανατροπών στην Κοινωνική Ασφάλιση. Μπορεί ο Λοβέρδος να κρατάει επτασφράγιστο μυστικό το νομοσχέδιο, όμως ήδη έχει διαρρέει ότι αισκούνται πιέσεις ώστε η εφαρμογή του νέου συστήματος να έρθει πιο μπροστά χρονικά και να υπάρχουν μέτρα όμεσης οικονομικής απόδοσης. Ηδη ο Λοβέρδος ανακοίνωσε ότι θα πέσει χαράτσι σε όλες τις συντάξεις άνω των 1.400 ευρώ, κάτι που ουδέποτε είχε συζητηθεί μέχρι τώρα. Κυβερνητικά παπαγαλάκια, μάλιστα, υποστηρίζουν ότι η σχετική ρύθμιση θα είναι «δεμένη» νομικά, για να μην καταστέσει στα δικαιούχια, όπως έγινε με τον περιβότο ΛΑΦΚΑ που είχε θεσπίσει η ΝΔ.

3 Ριζικές αλλαγές στην εργασιακή νομοθεσία που αφορά τις απολύτες και τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Δεν θέλουν μόνο την κατάργηση του ορίου για τις ομαδικές απολύτες, αλλά και την αλλαγή της νομοθεσίας για την αποζημίωση απόλυτης, για να μη λειτουργεί ως «αντικίνητρο» στους καπιταλιστές, όπως λένε. Να μπορούν, δηλαδή, να απολύτουν, χωρίς να σκέφτονται το ποσό της αποζημίωσης. Σε ό,τι αφορά τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας θέλουν την κατάργηση του κατώτερου μισθού και μεροκάματου και την καθημέρωση ως κυρίαρχης μορφής συμβάσης της απομικής (το πολύ να σταματήσουν στην επιχειρησιακή, ποντάροντας στο γεγονός ότι υπάρχει ένα εκτεταμένο δίκτυο εργοδοτικού συνδικαλισμού στις επιχειρήσεις, ενώ οι καπιταλιστές σε επιχειρησιακό επίπεδο μπορούν να εκβιάζουν τους εργαζόμενους).

4 Ενίσχυση της «ευελιξίας» στις εργασιακές σχέσεις. Ηδη, όπως μπορείτε να διαβάσετε στη διπλωνή σελίδα, ο Λοβέρδος τροποποίησε προ το χειρότερο (στα μουλωχτά, μάλιστα) το νομοσχέδιο για τις εργασιακές σχέσεις, ενώ το καθεστώς θα επιδιωχτεί να γίνει χειρότερο

■ Καταργήσεις και συγχωνεύσεις φορέων στο δημόσιο Απειλεί με απολύσεις ο Πάγκαλος

ΟΠάγκαλος, με το γνωστό, φασιστικό τύπου, μένος κατά των εργαζόμενων και την ιταμή συμπεριφορά, έχει αναλάβει το έργο της συγχώνευσης και κατάργησης φορέων, ώστε να μειωθεί το επίπεδο της απασχόλησης στο δημόσιο και να μπορέσει να λειτουργήσει στοιχειώδης έστω ο κρατικός μηχανισμός, μετά το πάγωμα των προσλήψεων για φέτος και την εφαρμογή του κανόνα 1 πρόσληψη για κάθε 5 αποχωρήσεις τα επόμενα χρόνια.

Την περασμένη Τρίτη έγινε σύσκεψη του αντιπροέδρου της κυβέρνησης με όλους τους εμπλεκόμενους υπουργούς και σύμφωνα με πληροφορίες αποφασίστηκε να συγχωνευτούν ή να καταργηθούν 50 φορείς και οργανισμοί του δημοσίου και ο σχετικός κατάλογος να δοθεί στους ελεγκτές του ΔΝΤ, της Κομισιόν και της EKT, ως έν-

δειξη αποφασιστικότητας της κυβέρνησης να εφαρμόσει απαρέγκλιτα όσα έχει συμφωνήσει στις Βρυξέλλες. Σύμφωνα με όσα διέρρευσαν κυβερνητικά στελέχη, έχει αποφασιστεί να καταργηθούν τα Τοπικά Κέντρα Αγροτικής Ανάπτυξης και να συγχωνευτούν προνοιακά ιδρύματα και νοσοκομεία. Θα ακολουθήσουν και άλλοι φορείς που εποπτεύονται από μια σειρά υπουργεία.

Το πρώτο που θα επιδιώξει η κυβέρνηση είναι να μειώσει τον αριθμό των εποχιακών εργαζόμενων που χρειάζονται τη θερινή περίοδο. Μεγάλο μέρος της δουλείας τους θα καλύψουν εργαζόμενοι από τους καταργούμενους ή συγχωνεύμενους φορείς. Γι' αυτό βιάζονται να καταργήσουν πρώτα φορείς του υπουργείου Γεωργίας, οργανισμοί του οποίου χρειάζονται εποχικό προσωπικό το καλοκαίρι.

Για να σπείρει τον τρόμο, ο Πάγκαλος δηλώνει πως ακόμα και εργαζόμενοι με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου αιρίστου χρόνου θα απολυθούν. Για τους αιρίστου χρόνου στο στενό δημόσιο τομέα αυτό είναι αδύνατο, όμως για φορείς που είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μπορεί να συμβεί (με το νόμο που διέπει τις απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα). Θα το αποτολμήσει η κυβέρνηση τώρα; Θα τ' αφήσει γι' αργότερα; Όλα τα ενδεχόμενα είναι ανοιχτά. Το πιθανότερο είναι σε πρώτη φάση να επιδιώξει με μαζικές, υποχρεωτικές μετατάξεις να ανακατανείμει το προσωπικό μέσα στο δημόσιο τομέα, ώστε να κλείσει κάποιες τρύπες χωρίς ν' αναγκαστεί να κάνει προσλήψεις μόνιμων ή συμβασιούχων. Σε κάθε περίπτωση, το αποτέλεσμα θα είναι η απώλεια θέσεων εργασίας και το φούντωμα της ανεργίας.

■ Πριν ακόμη έρθει το ΔΝΤ

Αποθρασυμμένοι καπιταλιστές

Οι καπιταλιστές δεν περιμένουν να προσφύγει η κυβέρνηση στο μηχανισμό «στήριξης» και να επιβάλλει το ΔΝΤ πρόγραμμα μείωσης μισθών παντού και εκτεταμένες αντεργατικές ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις. Χρησιμοποιώντας την κρίση και την απειλή της απόλυτης σαν «ένα γεμάτο πιστόλι στο τραπέζι», εκβιάζουν τους εργαζόμενους καθημερινά και απαιτούν να συμφωνήσουν οι τελευταίοι σε συνταγές τύπου ΔΝΤ.

Οι καπιταλιστές της ιδιωτικής Υγείας, κλινικάρχες και

εργαστηριάρχες, έστειλαν επιστολή στην ομοσπονδία εργαζόμενών του κλάδου, με την οποία απαιτούν να εξαφανιστεί ότι έχει κατακτήσει ο κλάδος τα τελευταία χρόνια, για να υπογράψουν καινούργια συλλογική σύμβαση εργασίας. Απαιτούν πάγωμα των μισθών και των κάθε είδους επιδομάτων για δυο χρόνια, κατάργηση του μειωμένου ωράριου για καθαρίστριες, χειριστές, παρασκευαστές και προσωπικό ΜΕΘ, κατάργηση της επιπλέον άδειας για τους χειριστές, κατάργηση της 10ήμερης άδειας

σε προσωπικό ΜΕΘ και χειρουργείων, κατάργηση των αργιών της Μεγάλης Παρασκευής και της Καθαρής Δευτέρας. Χρειάζεται μήπως να σχολιάσουμε τίποτα; Το ΔΝΤ απλά θα απαιτήσει από την κυβέρνηση να εφαρμόσει ανάλογα μέτρα παντού, με την έκδοση πράξεων νομοθετικού περιεχομένου. Για να μην είναι ανογκασμένοι οι καπιταλιστές να διαπραγματεύονται με τους εργαζόμενους και να υπογράψουν συλλογικές συμβάσεις χάνοντας χρόνο.

■ Σκάνδαλο Siemens

Εκλεισαν την υπόθεση οι Γερμανοί

Στη Γερμανία έκλεισαν οριστικά την υπόθεση Siemens, με τις αναμενόμενες δικαιοτικές αποφάσεις, που ήταν προσμφωνημένες ανάμεσα στους κατηγορούμενους και τις εισαγγελικές αρχές. Το δικαστήριο του Μονάχου καταδίκασε σε ποινή φυλάκισης δύο χρόνων, με αναστολή, και πρόστιμο 60.000 ευρώ τον περιβόλτο Μίχαελ Κουτσενρόιτερ, πρώην οικονομικό διευθυντή του τμήματος τηλεπικοινωνιών της Siemens, και σε φυλάκιση 1,5 χρόνων, με αναστολή φυσικά, τον Χανς-Βέρνερ Χάρτμαν, διευθυντή λογιστηρίου. Ο Κουτσενρόιτερ ήταν αυτός που διοχειρίζοταν τα λεγόμενα «μαύρα ταμεία» και ο Χάρτμαν αυτός που εκταμίευε τα χρήματα για να δίνονται οι μίζες.

Τα κορυφαία διοικητικά στελέχη της Siemens έμειναν στο απυρόβλητο. Υποτίθεται πως δεν ήταν τίποτα και πως όλα τα έκα-

ναν με δική τους πρωτοβουλία διάφοροι μαντζαράιοι επιπέδου Κουτσενρόιτερ! Οπως έχουμε ξαναγράψει, ουδείς στη Γερμανία θα ασχολούνταν με τη Siemens και τις μίζες που αυτή πλήρωνε (πάγια πρακτική για όλα τα μονοπάτια που κλείνουν τέτοιου επιπλέου δουλειές), αν οι ανταγωνιστές της Siemens στις ΗΠΑ δεν έφερναν την υπόθεση στην αμερικανική Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Οι Γερμανοί τότε αναγκάστηκαν να δεχτούν ένα συμβιβασμό και να προωθήσουν μια «αυτοκάθαρση», χρησιμοποιώντας μια αμερικανική φίρμα νομικών και οικονομικών υποθέσεων. Τα υπόλοιπα αφέθηκαν στη διακριτική ευχέρεια του γερμανικού κράτους, που κάθε άλλο παρά να «γονατίσει» ένα μονοπάτιο επιπλέου Siemens ήθελε. Οι συμφωνίες κλείστηκαν και τα στελέχη παραδέχτηκαν αυτά που έπρεπε να παραδεχτούν.

Συντονιστικό Ωρομισθίων, Πανελλήνια Ενωση Αδιόριστων Εκπαιδευτικών

Ολημαγεδών στην εκπαίδευση πλήγτει πολύ περισσότερο τους παρίες της (ωρομισθίους, αναπληρωτές, αδιόριστους), οι οποίοι θα αποτελέσουν τα πειραματόζωα για την αλλαγή, προς το χειρότερο (μετά την κατάργηση της επετηρίδας και την καθέρωση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ) στον τρόπο των προσλήψεων, τη δραματική μείωση των μόνιμων διορισμών, για την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και την επιβολή καθεστώτος τρόμου και ανασφαλείας (αξιολόγηση). Καλύπτοντας το κενό αντίστασης στα μέτρα, που αφήνει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, έφτιαξαν συντονιστικά και πήραν την πρωτοβουλία πολλών δράσεων.

Την Κυριακή 25/4 στις 6 μ.μ., το Συντονιστικό Ωρομισθίων Εκπαιδευτικών και η Πανελλήνια Ενωση Αδιόριστων Εκπαιδευτικών καλούν σε νέα συνέλευση στα γραφεία της ΔΟΕ. Στο πλαίσιο των προσπαθειών τους να βρουν ερείσματα στηρίξεις του ογκών τους στους γονείς των μαθητών και την εργαζόμενη κοινωνία και να ανοίξουν διαύλους κοινής συμπόρευσης κυκλοφορούν και την παρακάτω ανοιχτή επιστολή:

**Ανοιχτή επιστολή προς τους γονείς
Αγωνιζόμαστε για την αξιοπρέπεια
και την επιβίωσή μας**

Αγαπητοί γονείς,

Το προηγούμενο διάστημα το Υπουργείο Παιδείας εξαπέλυσε μια μεγάλη εκστρατεία κατασυκράντησης των εκπαιδευτικών χρεώνοντάς μας όλα τα κακώς κείμενα της δημόσιας εκπαίδευσης. Πέρα από τη μείωση των ήδη χαμηλών αποδοχών μας, μάς πέταξε τόνους λάσπης, ενώ παράλληλα προσπάθησε να παραπλανήσει τον κόσμο τάζοντας ως άλλος κατακτητής στους θαμπωμένους ιθιγενείς καθρεφτάκια και γυάλινες χάντρες.. από laptop μέχρι το σχολείο χωρίς τοιχούδη. Ομως, ο κλέφτης και ο φεύγοντας την πρώτη μέρα χαίρονται! Γιατί το νέο πολυνομοσχέδιο για το σχολείο έριξε γρήγορα τις μάσκες...

◆ «Πρέπει τα σχολεία να ανοίξουν με δεκάδες χιλιάδες λιγότερους εκπαιδευτικούς σε σχέση με πέρσι», είπε η κ. Διαμαντοπούλου στις 9/4 και ύστερα κατέθεσε το πολυνομοσχέδιο που ορίζει το πώς θα γίνει αυτό. Εσείς, όμως, ξέρετε καλύτερα από όλους το πρόβλημα που δημιουργεί στο δημόσιο σχολείο η χρόνια πολιτική αδιοριστίας. Γιατί τα παιδιά σας μέχρι και τα μέσα Δεκέμβρη πολλές φορές δεν έχουν κανονικό πρόγραμμα, γιατί το ολοήμερο σχολείο είτε αργεί να λειτουργήσει είτε έχει πάρει το χαρακτήρα parking παιδιών, γιατί κάθε χρονιά βάζετε βαθιά το χέρι στην τοπέτη για να πληρώσετε φροντιστήρια και ιδιαίτερα μαθήματα, αφού το Υπουργείο ποτέ δε φρόντισε να ξεκινούν τα γεγονότα και οργανώνεται τα προγράμματα ενίσχυσης και στήριξης των μαθητών στο ίδιο το σχολείο και μάλιστα φέτος με περισσότερος θράσος έρχεται να καταργήσει και τα ήδη υπάρχοντα. Επιπλέον, όταν ως χώρα έχουμε το μεγαλύτερο αριθμό μαθητών ανά τάξη, η κ. Διαμαντοπούλου μιλάει για κλείσιμο σχολείων και για 30άρια τρήματα. Η περιφέρεια θα μείνει χωρίς σχολεία, ενώ στις μεγάλες πόλεις οι μαθητές θα στοιβάζονται στα τομεμένα κλουβιά που κάποιοι λένε σχολεία.

Η αξιολόγηση είναι μηχανισμός χειραγώγησης, υποταγής, κατηγοριοποίησης

Το πολυνομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας ξαναζωντανεύει τον μπαμπούλα της αξιολόγησης, τον οποίο ανεπιτυχώς προσπάθησαν όλες οι προγούμενες «μεταρρυθμίσεις» να επαναφέρουν. Η Διαμαντοπούλου, μέσα στο γενικό κλίμα σου και δέους ευελπιστεί ότι τώρα ήρθε η ώρα να τον αναστήσει και προδιογράφει την πιλοτική εφαρμογή της αξιολόγησης από το Σεπτέμβρη στα σχολεία.

Και ενώ η υπουργός Παιδείας έχει κηρύξει τον πόλεμο, οι πουλημένες συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες σφυρίζουν αδιάφορα, υπενθυμίζοντας τις θέσεις «του κλάδου», των κυρίαρχων δηλαδή παρατάξεων ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ, που είναι υπέρ της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού, που δεν θα έχει, όμως, «τιμωρητικό» χαρακτήρα, αλλά «συμβουλευτικό» και «βελτιωτικό». Αρκετοί δε είναι εκείνοι στην ελληνική εργαζόμενη κοινωνία που διερωτώνται αν μια τέτοια πρόταση είναι βάσιμη και αν η αξιολόγηση θα είναι προς το καλό των σχολείων και των παιδιών τους.

Για να διερευνήσουμε αυτό το ερώτημα, ας δούμε καταρχάς το ρόλο του σχολείου στον καπιταλισμό. Το σχολείο δε μορφώνει ολόπλευρα την προσωπικότητα του νέου ανθρώπου, μέσω της ολόπλευρης ανάπτυξης όλων των ικανοτήτων και δεξιοτήτων του και δεν του δίνει τη δυνατότητα να ζήσει και να χαρεί τον συσσωρευμένο πλούτο του υλικού και πνευματικού πολιτισμού. Είναι ένα σχολείο που στραγγαλίζει τα χαρίσματα και την προσωπικότητα και που στρεβλά την κατευθύνει να αναπτύξει μόνο τη δεξιότητα ή τις δεξιότητες που απαιτούνται για την επάνδρωση της παραγωγής, ενώ αναλαμβάνει και τον ιδεολογικό και πολιτικό επηρεασμό της νεολαίας, για να διαμορφωθούν χαρακτήρες υπάκουοι στη βουλιγιά του κεφαλαίου. Εντούτοις, δηλαδή, το σχολείο ένας ισχυρός μηχανισμός αναπταραγώγης των εκμεταλλευτικών σχέσεων στην παραγωγή και επιβολής της κυριαρχησίας ιδεολογίας. Γ' αυτό το αστικό κράτος ουδέποτε θα εκχωρήσει αυτόν τον μηχανισμό σε άτομα, δομές ή μηχανισμούς που θα αφρισθήσουν αυτό το ρόλο του και θα θέσουν σε κίνδυνο την πραγμάτωση των στόχων του (η ανάθεση από τους εμπνευστές της περιφήμης «αποκέντρωσης» στις «τοπικές κοινωνίες» -που στο κάτω-κάτω δεν απαρτίζονται από τίποτε επαναστάτες, αλλά από Δημοτικούς άρχοντες,

παρατρεχόμενους της εξουσίας, επιχειρηματίες, συλλόγους και λοιπούς επιδόξους «χορηγούς»- της διαμόρφωσης του αναλυτικού προγράμματος κατά ένα ποσοστό μόνο 15%, επιβεβαιώνει τούτη την αλήθεια). Ειδικά στις μέρες μας, της θεοποίησης των «αναγκών της παραγωγής», χάνεται παντελώς κάθε εναπομένην ίχνος ανθρωπιστικής παιδείας και όλα τα γρανάζια δουλεύουν για τη διαμόρφωση ενός φθηνού και ευελικτου ανθρώπινου δυναμικού, απόλυτα διαχειρίσιμου από το κεφαλαίο. Το «νέο σχολείο» της Διαμαντοπούλου, το υπογραμμίζει αυτό χαρακτηριστικά. Λόγος γίνεται, λοιπόν, για «τη βελτίωση των ικανοτήτων για τον 21ο αιώνα» και για ένα «εκπαιδευτικό σύστημα ανταγωνιστικό στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο διεθνή χώρο», που θα διαμορφώνεται με βάση τους «μετρήσιμους» στόχους για την εκπαίδευση και την κατάρτιση, που θέτει η ΕΕ και ο ΟΟΣΑ. Εξ ου και η πρώσθηση όλων των συμπαροματούντων, της διά βίου μάθησης, του εθνικού πλαισίου προσόντων, των κατευθύνσεων της Μπολόνια, της αναγόρευσης των κολεγίων ουσιαστικά σε ιδιωτικά πανεπιστήμια, που σκόπιμα ταυτίζουν την εκπαίδευση με την κατάρτιση. Προσπαθούν να μας πείσουν ότι

χρήσιμη γνώση είναι αυτή που μπορεί να πουλήθει, αυτή που έχει ανάγκη η καπιταλιστική αγορά εργασίας, δηλαδή ο εραρχικός μηχανισμός του εργοστασιακού κάτεργου, ότι δε μετράει η εκπαίδευση που κρύβεται πίσω από ένα πτυχίο, αλλά το «αποτέλεσμα», δηλαδή το πόσο καλός «απασχόλησμος» μπορεί να γίνει κάποιος.

Σ' αυτό το πλαίσιο καλούνται να αξιολογηθούν τα σχολεία, το εκπαιδευτικό έργο και ο εκπαιδευτικός. Σε κάθε περίπτωση, η αξιολόγηση θα θέτει ως προμετωπίδα την προσαρμογή στους στόχους που βάζει για την εκπαίδευση η αστική τάξη, που είναι και η κυριαρχητική τάξη. Ο «βελτιωτικός» δηλαδή χαρακτήρας της εκεί ακριβώς θα αναφέρεται, ενώ θα είναι οπωσδήποτε «τιμωρητική», αφού η αστική τάξη έχει ανάγκη από πειθάρχηση και υποταγή, ειδικά όταν είναι να πρωθήσει μέτρα που αποσκοπούν στην απίσχανση της γνώσης, στο στραγγαλισμα της προσωπικότητας του μαθητή, στη συρρίκνωση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα του σχολείου, στην απεργία των εκπαιδευτικών και οι μαθητικές κινητοποιήσεις-καταλήψεις.

◆ Την εφαρμογή του προγράμματος χωρίς απώλεια διδακτικών ωρών. Φωτογραφίζονται οι απεργίες των εκπαιδευτικών και οι μαθητικές κινητοποιήσεις-καταλήψεις. ◆ Τη συμμετοχή στα «καινοτόμα προγράμματα». Εύλογα διερωτάται κανές, γιατί τα προγράμματα αυτά, αφού αναφέρονται στον πολιτισμό, στο περιβάλλον, στην αγωγή

τών, εξετάσεις, εθνικό απολυτήριο, υπολειτουργία ή και εξαφάνιση κάθε υποστηρικτικού θεομού των οδύνων μονάδων των μαθητών κ.λπ.), ώστε από νωρίς να ψαλίδιζονται οι ελπίδες για παραμονή στο σχολείο των παιδιών των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και για πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Είναι ήδη φαεινότερο ότι ο πλεκτός της τιμωρίας θα πέφτει βαρύς πάνω στους εκπαιδευτικούς που υψώνουν ανάστημα, που αρνούνται να υποκύψουν, ενώ οι χαμηρεπτείς και τα «καλά παιδιά» θα βρίσκουν πάντα ανοιχτούς δρόμους επιβίωσης και ανελίξης. «Τα πρότυπα (που χρειάζεται η νεολαία) είναι από δω και όχι από κε» είπε προκλητικά η Διαμαντοπούλου και έδειξε διαδοχικά μπροστά της συμμετοχή στα «καινοτόμα προγράμματα» και πίσω της τους εκπαιδευτικούς που διαμαρτύρονταν για το χειροπιαστό σκοτάδι που έχει πλακώσει το δημόσιο σχολείο και τη ζωή τους.

◆ Τα αποτελέσματα της φοίτησης, επιδόσης των μαθητών. Το κριτήριο αυτό αναπόφευκτα θα εισάγει τρόπους «αντικειμενικής» αξιολόγησης των μαθητών, δηλαδή τεστ και εξετάσεις πανελλαδικού τύπου, ώστε να υπάρχει ενιαίος τρόπος αξιολόγησης της επιδόσης των μαθητών. Το κριτήριο αυτό παραγκωνίζει τελείως το βάρος της «προίκας» που κουβαλούν οι μαθητές εξαιτίας της κοινωνικοοικονομικής τους θέσης και καθιστά αποκλειστικά υπεύθυνο της επιτυχίας τους εκπαιδευτικούς, όταν τα αναλυτικά προγράμματα, η μαθησιακή διαδικασία, το εύρος των δυνατοτήτων της υλικοτεχνικής υποδομής των σχολείων, είναι δεδομένα και επιβεβλημένα από τα πάνω.

Είναι προφανές ότι η δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης θα οδηγήσει στην κατάταξη των σχολείων.

◆ Τη συγένειας, κ.λπ. δεν εντάσσονται υποχρεωτικά στο αναλυτικό πρόγραμμα των σχολείων. Το υπουργείο, σκόπιμα επιμένει στην «εθελοντική» συμμετοχή για να πειριορίσει τις δαπάνες που απαιτεί η υλοποίησή τους και για να τα χρησιμοποιεί ως μοχλό αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και κατ' επέκταση στις μηχανισμό επιδίωξης στο παραπάνω από τρίτους.

◆ Τα αποτελέσματα της φοίτησης, επιδόσης των μαθητών. Το κριτήριο αυτό αναπόφευκτα θα εισάγει τρόπους «αντικειμενικής» αξιολόγησης των μαθητών, δηλαδή τεστ και εξετάσεις πανελλαδικού τύπου, ώστε να υπάρχει ενιαίος τρόπος αξιολόγησης της επιδόσης των μαθητών. Το κριτήριο αυτό παραγκωνίζει τελείως το βάρος της «προίκας» που κουβαλούν οι μαθητές εξαιτίας της κοινωνικοοικονομικής τους θέσης και καθιστά αποκλειστικά υπεύθυνο της επιτυχίας τους εκπαιδευτικούς, όταν τα αναλυτικά προγράμματα, η μαθησιακή διαδικασία, το εύρος των δυνατοτήτων της υλικοτεχνικής υποδομής των σχολείων, είναι δεδομένα και επιβεβλημένα από τα πάνω.

Είναι προφανές ότι η δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης θα οδηγήσει στην κατάταξη των σχολείων.

◆ Την εξέύρεση πάρων της σχολικής μονάδος (οικονομικών και ανθρώπινων) για τη στήριξη της υλικοτεχνικής υποδομής. Ως παράδειγμα αναφέρεται εκτός από το Δήμο και ο Σύλλογος Γονέων που μπορεί να ενισχύει οικονομικά το σχολείο. Το κόστος, δηλαδή της λειτουργίας του σχολείου μεταποτίζεται από το Δήμο σιγά-σιγά στους γονείς, ενώ στη γωνία καραδοκούν οι πάστης φύσεως «χορηγοί», που θα συμμετέχουν οι μαθητές εξαιτίας της επιβολής της αξιολόγησης στην κατάρτιση:

■ **11,3% η «επίσημη» ανεργία, το Γενάρη**

Σοκ για τις εργατικές οικογένειες

Eξήντα δύο χιλιάδες νέοι άνεργοι προστέθηκαν στη στρατιά των ανέργων το Γενάρη, ανεβάζοντας τον πληθυσμό της στα 567.132 άτομα και εκτινάσσοντας το ποσοστό ανεργίας στο 11,3%.

Τα στοιχεία αυτά αποτυπώθηκαν στην παντελώς αναξιόπιστη-έρευνα εργατικού δυναμικού της ΕΣΥΕ. Παντελώς αναξιόπιστη, γιατί -όπως κατ' επανάληψη έχουμε γράψει- το μοντέλο βάσει του οποίου γίνεται η έρευνα θεωρεί ότι είναι εργαζόμενος ακόμη και εκείνος που εργάζεται μια ώρα κατά την εβδομάδα που προηγήθηκε της «έρευνας». Η έρευνα εργατικού δυναμικού ούτε τους ημιαπασχ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός... να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

Η μέρα φεύγει... το Johnny Walker και το Monetary Fund έρχονται... Στα αποστάτηρια του κοινωνικού πλούτου, οι εργάτες περιμένουν να ωριμάσουν οι συνθήκες πετώντας καπάκια σε βαρέλια, αντί να πετάνε βαρέλια για να καπακώσουν τους οχετούς, απ' όπου ξεπήδα αυτός ο εσμός των απίθανων, ακόρεστων βδελυγμάτων... Η μέρα φεύγει, αυτή τη φορά για πάντα...

Του παραλίου λέει για αύριο το χριστιανικό εορτολόγιο –μια βασική αρχή της δειμοκρατίας* είναι ότι οφείλουμε να ενημερωνόμαστε για όλα και όχι επιλεκτικά – και θα παρακαλούσα δερμάτα τα απάρτια του κυνωνικού ποιμνίου, μην αρχίσουν να εύχονται τίποτε «χρόνια πολλά» μεταξύ τους...

«Άληθεια, σε μαύρα χρόνια ζω! Τα λόγια που δεν κεντρίζουν είναι σημάδι χαζομάρας. Μου λένε: Φάε και πιες! Να σα ευχαριστημένος που έχεις! Μα πως να φάω και να πιω όταν το φαγητό μου τ' αρπάζω από τον πεινασμένο, όταν κάποιος διψάει για το ποτήρι το νερό που έχω; Κι αωτόσο, τρώω και πίνω. Άληθεια, σε μαύρα χρόνια ζω! Ήρθα στις πόλεις την εποχή της αναστάτωσης, όταν εκεί βασίλευε η πείνα. Ήρθα μες στους ανδρώους στην εποχή της ανταρσίας και ξεσκάωδη μαζί τους. Αφρόντιστα δινόμουνα στον έρωτα κι αντίκριζα τη φύση δίχως υπομονή. Στον καιρό μου οι δρόμοι φέρνανε στη λάσπη. Η μιλιά μου με κατέδιδε στο δήμιο. Λίγα περνούσαν απ' το χέρι μου. Ομως αν δεν υπήρχα, οι αφέντες διέτροπαν πιο σίγουρα, αυτό έπλιζα τουλάχιστον. Οι δυνάμεις ήτανες μετρημένες. Ο στόχος βρισκόταν πολύ μακριά, φαινόταν ολοκάθαρα, αν και για μένα ήταν σχεδόν απρόσιτος. Ετοι κύλησε ο χρόνος που πάνω στη γη μου δόδηκε. Άλιμονο, εμέις που θέλαμε να ετοιμάσουμε το δρόμο στη φιλία, δεν καταφέρναμε να μαστε φίλοι ανάμεσά μας. Ομως εσείς, όταν θα 'ρθει ο καιρός ο ανδρωπος να βοηθάει τον άνδρωπο, να μας δυμάστε με κάποια επιείκεια (Berthold Brecht – «Στους μεταγενέστερους»).

Ρίχνοντας μα ματιά σε γεγονότα που δεν χώρεσαν στο επετειολόγιο της εβδομάδας, σαν σήμερα πριν 35 χρόνια, έξι κομάντος της οργάνωσης «Κομάντος Χόλγκερ Μάιν» εισβάλλουν στη γερμανική πρεσεβεία της Στοκχόλμης και κρατούν ομήρους, ζήτωντας απελευθέρωση των 26 κρατουμένων της RAF. Η κυβέρνηση αρνείται διαπραγμάτευση μαζί τους, αυτοί σκοτώνουν τον στρατιωτικό ακόλουθο Αντρέας Φον Μίρμπαχ και τον εμπορικό ακόλουθο Χάιντς Χίλεγκαρντ και τελικά συλλαμβάνονται. Στις 27 Απριλίου του 1941 αρχίζει η γερμανική κατοχή στην Αθήνα. Οι μηχανοκίνητες μονάδες των Γερμανών μπαίνουν στην πόλη και τις υποδέχονται – για το καλό της πατριδας, όπως άλλωστε διάφοροι υποδέχονται και τώρα διάφορους... – οι δημάρχοι Αθήνας και Πειραιά (Πλυτάς – Μανούσος), ο νομάρχης (Πεζόπουλος) και ο στρατηγός Καθράκος, που το όνομά του φέρει πάντα το στρατόπεδο της Σχολής Μονίμων Υπαξιωματικών του στρατού στα Τρίκαλα! Ο στρατιώτης Κώστας Κουκίδης κατεβάζει την ελληνική σημαία από την Ακρόπολη και πέφτει τυλιγμένος μ' αυτήν από τον βράχο. Παράλληλα, σε ένδειξη διαμαρτυρίας αυτοκτονεί με δηλητήριο η Πηνελόπη Δέλτα. Λίγο αργότερα αυτοκτόνησε και ο μοναδικός έλληνας αυτόχειρας πρωδυπουργός (Αλέξανδρος Κορυζής) και... η σάλα εις άλλα με υγεία... Στις 30 Απριλίου του 1993, περισσότεροι από σαράντα αξιωματούχοι και αστυφύλακες της Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης της ΕΛΑΣ στήνουν γλέντι με χουντιά τραγούδια [ο ένας μάλιστα φορά και πηλήκι με το έμβλημα της χούντας]. Ανάμεσά τους ήταν και ο πρόεδρος της ένωσης αστυνομικών υπαλλήλων Θεσσαλονίκης Γ. Αναστασιάδης.

Η συγκλονιστικότερη όλων των ειδήσεων της βδομάδας [ποιος Επαναστατικός Αγώνας ρε:] ήταν ασφαλώς ότι πιάστηκαν διευδυντές και υπάλληλοι του υπουργείου Μεταφορών, Υποδομών και Δικτύων να χρηματίζονται! Δηλαδή να δικαιώνουν επί προσωπικού την ονομασία, μεταφέροντας μoneγ εξ ουρανού μέσω δικτύων, υπέρ των δικών τους υποδομών... Κυριολεκτικά έπεσαν από τα σύννεφα και δεν μπορούσαν να πιστέψουν στ' αυτά τους οι ιδαγενείς και οι τηλεοπτικές στρατιές όταν το πληροφορήθηκαν. Οι παραπάνω απολαμβάνουν τον δεδομένο σεβασμό του τεκμηρίου αδωνότητας, τα ονόματά τους δεν δόδηκαν στη δημοσιότητα, τα σπίτια τους δεν εκκενώθηκαν, δεν έγιναν λαμπόγυαλο και δεν τα επισκέφτηκε καμία κάμερα (αλήθεια, είχαν καλαμωτές;) και οι λογαριασμοί τους παραμένουν στο απυρόβλητο μαζί με την μη ενοχοποίηση των πρωσικών και κοινωνικών τους σχέσεων, όπως γίνεται σε κάθε ανάλογη περίπτωση.

Τς, τς, τς... Ακου υπουργός προστασίας του συστήματος... Μη χοιρότερα...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

* Δείμος: η πρωσιποποίηση του τρόμου στην ελληνική μυθολογία. Δειμοκρατία: εκ του «Δείμος» (τρόμος) και του κρατέω, κρατύνω, κρατώ [εξουσιάζω δια της δυνάμεως]. Δειμοκρατία: η τρομοκρατία.

■ Εμβόλια

Ενα ακόμα κερδοσκοπικό παιχνίδι

Πολύ μελάνι χύθηκε για το Ζήτημα των μαζικών εμβολιασμών κατά της «γρίπης των χοιρών» και για τον πανικό που επιχειρήθηκε να δημιουργηθεί στην αρχή του χειμώνα. Κρατώντας εξαρχής μια απαλάντευτα καχύποτη (δηλωμένα εχθρική κατά πολλούς) στάση κατά των εμβολιασμών, το τέλος της χειμερινής περιόδου –πέρα από οποιαδήποτε φιλολογία υπόθεσεων και επιστημονικοφάνων θεωριών– επιτρέπει να αισθανόμαστε δικαιωμένοι.

Δεν θα επαναλάβουμε όσα γράφαμε επί του θέματος από το ξεκίνημά του. Το σαθρό καπιταλιστικό σύστημα της αγιοποίησης του κέρδους, που δε διστάζει να εξαπατά τις κοινωνίες («αγορές» κατ' αυτό), φροντίζει να μας δικαιώνει. Απλώς υπενθυμίζουμε ότι με την άφιξη της νέας χρονιάς και μέσα στην καρδιά του χειμώνα, άρχισε να γίνεται διακριτή η πραγματικότητα. Την όποια ανησυχία που κάποιοι επιχειρήσαν να μετατρέψουν σε «πανικό», διαδέχτηκαν αφ' ενός οι αιτήσεις κρατών για επιστροφή εκατομμυρίων εμβολίων και αφ' ετέρου η σωπή περί το Ζήτημα, από τους κάθε λογής ακραιφνές υποστηρικτές των εμβολιασμών. Μετά δε τη διατύπωση μομφής εναντίον του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας και τις αναφορές από υπεύθυνα χειλή για υποκίνηση από οικονομικά συμφέροντα φαρμακευτικών εταιριών, δεν έχουμε χρεία άλλων μαρτύρων. Ολα αυτά είχαν προβλεφθεί και καταγραφέμενα πολύ νωρίτερα –δεν δισκούνται τα χρήματα που δόθηκαν για τα εμβόλια κατά της γρίπης H1N1 που είχε παραγγελεί η κυβέρνηση. «Τα 186 εκατομμύρια ευρώ αποτελούν τεράστια σπατάλη, δεδομένης της μικρής αποδοχής της εκστρατείας για εμβολιασμό και του γεγονότος ότι ο συναγερμός για την πανδημία ήταν αβάσιμος και υπερβολικός», ανακοίνωσε. Για τους ανηγενεύτες της αλήθειας πίσω απ' όλα αυτά, σημειώνεται ότι θα καταθέσει ομαδική αγωγή με σκοπό να επιστραφούν τα χρήματα που δόθηκαν για τα εμβόλια κατά της γρίπης H1N1 που είχε παραγγελεί η κυβέρνηση. Στη διάρκεια μιας μακράς και διεδοκίκης συζήτησης, θέσαμε υπόψη του όλες τις παραμέτρους που αναφέρονται παραπάνω, καθώς και τη σπουδή της Ελλάδας να παραλάβει υπερβολικό αριθμό εμβολίων. Επίσης, τη δυσμενή οικονομική συγκυρία, τον καθογισμό της κερδοσκοπίας σε βάρος κοινωνιών και κρατών, καθώς και αντίστοιχες συμπεριφορές σε πλείστα όσα ζητήματα εμπλέκονται εταιρικές επιταγές ή άλλα συμφέροντα.

«Έίτε μας αρέσει είτε όχι, οφελούμε να διαπιστώσουμε ότι στο κυρίαρχο σήμερα ζήτημα που σκεπάζει όλα τα άλλα, τον φόρο και την αγωνία του ελληνικού λαού για τα δεινά που τον απειλούν υπό το καθεστώς υποτελείας στο ΔΝΤ και την ΕΕ, ο Αντ. Σαμαράς και η υπ' αυτόν ΝΔ δηλώνουν ότι συμμερίζονται τις ανησυχίες των πολιτών και τάσσουνται φραστικά αναφανδόντας κατά του ΔΝΤ. Αντιθέτως, ο Γ. Παπανδρέου και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τάσσουνται με τις πράξεις τους στο εχθρικό προς τον λαό στρατόπεδο, εκείνο του ΔΝΤ και της ΕΕ.»

Τα παραπάνω δεν τα έγραψε κάποιος καλυμμένος οπαδός του Σαμαρά αλλά ο Γιώργος Δελαστή στο «Εθνος». Σχόλιο για το περιεχόμενο της «ανάλυσης» δεν

διπλώνονται ή απλώς... έχουν καταποτεί τις γλώσσες τους. Πάντες πια τα πρωτοφανή, καθημερινά «δελτία θανάτων λόγω γρίπης»...

Πάντως, τώρα πια οι φαρμακευτικές εταιρίες έχουν ήδη κερδίσει υπερβολικά μεγάλα πτοσά και οι «συμβιβασμοί» με τα κράτη για επιστροφές εμβολίων ή ακύρωση επιπλέον παραγγελιών, μάλλον δεν τις προβληματίζουν και τόσο... Πριν δυόμισι μήνες, η υπουργός Υγείας και Κοινωνίκης Αλληλεγγύης Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου χαροκόπητής την παραγγελία των 16 εκατομμυρίων εμβολίων της προηγούμενης κυβέρνησης υπερβολική, αφού η δύση θα ήταν μία για κάθε εμβολιαζόμενο. Δήλωνε ακόμη πως το υπουργείο, όχι μόνο σταμάτησε να παρολαμβάνει άλλα εμβολία, αλλά επιβεβαίωνε και την επιστροφή των εμβολίων, από τα οποία επρόκειτο να επιστρέψουμε όσα γίνεται στην Ελλάδα στην επομένη πανδημία (που δεν ήρθε) και με

Γελοία απόπειρα τρομοκράτησης

Ερευνα στο κελί του Χριστόδουλου Ξηρού, στην υπόγεια πτέρυγα της απομόνωσης των Φυλακών Κορυδαλλών έκαναν την περασμένη Τρίτη οι φύλακες. Οταν τους ζήτησε εξηγήσεις, απάντησαν πώς ψάχνουν να βρουν αν έχει κινητό τηλέφωνο, επειδή την προηγούμενη μέρα μεταδόθηκε τηλεφωνική του συνέντευξη από την εκπομπή του Ζούγκλα!

Φυσικά, ήξεραν πολύ καλά ότι η συνέντευξη είχε γραφεί το μεσημέρι (το είπε το Ζούγκλα). Και να μην είχε ειπωθεί, αυτοί το ήξεραν, γιατί το καρτοτηλέφωνο της πτέρυγας παρακολουθείται. Απλά, έκαναν μια γελοία προσπάθεια τρομοκράτησης, νομίζοντας πως θα φιμώσουν τους πολιτικούς κροτούμενους.

Τραγέλαφος

Έχουν μεγάλη πλάκα εκεί στην «Ελευθεροτυπία». Η ιδιοκτήτρια αποκαλεί, εμμέσως τηλην σαφώς, τους συντάκτες της παπαγαλάκια της αστραλειας και ο εκδότης προσπάθει να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα.

Η ιδιοκτήτρια της «Έ» απαγόρευσε τη δημοσίευση της είδησης για την εύρεση της «γιάφκας του Επαν. Αγώνα». Οι συντάκτες χαρακτήρισαν το γεγονός λογοκρισία. Η ιδιοκτήτρια τους απάντησε ότι δεν έχουν δεοντολογία και αναπαράγουν ότι λέει η αστυνομία. Και ο εκδότης έγραψε ότι με τη λογοκρισία η εφημερίδα έστειλε... μήνυμα!

■ Υπόθεση Επαναστατικού Αγώνα

Ψάξτε ανάμεσά σας τους εγκληματίες

Πάγια αρχή μας είναι να μη σχολιάζουμε δικαστικές υποθέσεις, όσο αυτές βρίσκονται στα χέρια της αισθυνομίας, όσο δεν έχουμε δει ολοκληρωμένους φακέλους δικογραφίας, και –προπαντός– όσο δεν έχουν τοποθετηθεί αναλυτικά οι κατηγορούμενοι. Ειδικά σε υποθέσεις «τρομοκρατίας», με κατηγορούμενους για ένοπλη επαναστατική βία, είμαστε δυο φορές προσεκτικοί, γιατί τα μάτια μας έχουν δει πολλά.

Αυτό δεν μας εμπόδισε να εκφράσουμε από την πρώτη στιγμή την αλληλεγγύη μας σε όλους τους συλληφθέντες για την «υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα». Την αλληλεγγύη μας σε κάθε περίπτωση, όπως άλλωστε κάναμε και στις υποθέσεις που προηγήθηκαν (17Ν και ΕΛΑ). Οποια κι αν είναι η θέση των συλληφθέντων έναντι της κατηγορίας (άλλοι έχουν απολογηθεί αρνούμενοι την κατηγορία και άλλοι αρνήθηκαν να απολογηθούν καταγγέλλοντας ότι διώκονται πολιτικά), η αλληλεγγύη μας έχει το ίδιο περιεχόμενο. Μόνη κόκκινη γραμμή για μας είναι η αξιοπρέπεια, η μη συνεργασία με το κράτος, η μη επιθετική εναντία στο σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπί-

σης. Μπορεί να έχουμε διαφορετικές προσεγγίσεις ως προς την τακτική με οργανώσεις μειοψηφικής ένοπλης επαναστατικής βίας, όμως πάντοτε αναγνωρίσαμε και εξακολουθούμε να αναγνωρίζουμε ότι η δράση τους σπάει το μονοπάλιο της κρατικής βίας. Και βέβαια, δεν είναι δράση εγκληματική, αλλά δράση που εντάσσεται στο μεγάλο ρεύμα της λαϊκής πάλης ενάντια στο καπιταλιστικό καθεστώς.

Το 2002-2003 το καθεστώς πανηγύριζε για την «εξάρθρωση της τρομοκρατίας». Οι ελπίδες του αποδείχτηκαν φρούρες. Νέες οργανώσεις, με διαφορετικό ιδεολογικό και πολιτικό λόγο εμφανίστηκαν. Τώρα πανηγυρίζουν για την «εξάρθρωση του Επαναστατικού Αγώνα». Το φαινόμενο της ένοπλης πάλης, όμως, δεν πρόκειται να το εξαλείψουν. Γιατί αυτό το φαινόμενο τροφοδοτείται από την καπιταλιστική βαρβαρότητα, από τα αδιέξοδα της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας, από την προδοσία της καθεστωτικής Αριστεράς από την αδυναμία της εργατικής τάξης να συγκροτήσει ένα μαζικό απελευθερωτικό κομμουνιστικό κίνημα.

Οι πραγματικοί εγκληματίες κρύβουν τα εγκλήματά τους πίσω από τον «εσωτερικό εχθρό». Χαρακτηρίζουν εγκληματίες εκείνους –και δεν αναφερόμαστε στους συλληφθέντες, φυσικά– που με ανιδιοτέλεια και προσωπικούς κινδύνους ανεβάζουν τον πήχυ των μορφών πάλης ενάντια στο σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπί-

σης. Μπορεί να έχουμε διαφορετικές προσεγγίσεις ως προς την τακτική με οργανώσεις μειοψηφικής ένοπλης επαναστατικής βίας, όμως πάντοτε αναγνωρίσαμε και εξακολουθούμε να αναγνωρίζουμε ότι η δράση τους σπάει το μονοπάλιο της λαϊκής πάλης ενάντια στο καπιταλιστικό καθεστώς.

Το 2002-2003 το καθεστώς πανηγύριζε για την «εξάρθρωση της τρομοκρατίας». Οι ελπίδες του αποδείχτηκαν φρούρες. Νέες οργανώσεις, με διαφορετικό ιδεολογικό και πολιτικό λόγο εμφανίστηκαν. Τώρα πανηγυρίζουν για την «εξάρθρωση του Επαναστατικού Αγώνα». Το φαινόμενο της ένοπλης πάλης, όμως, δεν πρόκειται να το εξαλείψουν. Γιατί αυτό το φαινόμενο τροφοδοτείται από την καπιταλιστική βαρβαρότητα, από τα αδιέξοδα της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας, από την προδοσία της καθεστωτικής Αριστεράς από την αδυναμία της εργατικής τάξης να συγκροτήσει ένα μαζικό απελευθερωτικό κομμουνιστικό κίνημα.

Οι πραγματικοί εγκληματίες κρύβουν τα εγκλήματά τους πίσω από τον «εσωτερικό εχθρό». Χαρακτηρίζουν εγκληματίες εκείνους –και δεν αναφερόμαστε στους συλληφθέντες, φυσικά– που με ανιδιοτέλεια και προσωπικούς κινδύνους ανεβάζουν τον πήχυ των μορφών πάλης ενάντια στο σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπί-

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Παιζω με τις λέξεις, τις κόβω και τις ράβω φασόν σε κοππόραπτη (πόσοι τέτοιοι να δουλεύουν άραιες αικόμα στην Ελλάδα της ανάπτυξης). Λέξεις αλεξίσφαιρες, lexotanil της σκέψης που ψάχνει απεγνωσμένα καθαρτικό για να κενώσει από τον απευθυνόμενο οισοφάγο τα χορηγηθέντα με ειδησεογραφικό ορό (ορώ) εμέσωστα των ημερών. Ξερνάνε οι πομποδέκτες-εικονοστάσια, οι τηφλεοπτικοί βωμοί κάθε σπιτιού, μαζί και τα ραδιόφωνα. Ξερνάνε οι ρεπόρτερ των εφτακοσίων ευρώ και των ελαστικών ωραρίων, μαζί με κείνους των εκατομμυρίων κι ονειρεύονται μια νύχτα να τους μοιάσουν, να γίνουν χολίρηδες αντί φιδιά στο χάλι τους. Ξερνάνε οι φυλλάδες –φύλλα δες!– έτσι καθώς κρέμονται γυμνές κι ευνογχισμένες στα μανταλάκια του 21ου αιώνα, όπως αικριώς και το υπέρτατο αγαθό, αυτό της ζωής. Που γίνεται λιαστό χταποδάκι, μεζές με οχτώ πόδια στα απέραντα τραπέζια των εκατόγχειρων τραπεζών και των capital ληστών. Τον ερχομό των οποίων από τα βάθη της αβύσου, προ φύτεψε και ο Γιάννης στην Πάτμο ένα βράδυ που μάστησε όχι δάφνη, αλλά ένα βιβλίο (αλίμονο σ' εμάς που δεν πάρινουμε τίποτα... ούτε καν των ομματίων μας).

Λοιπόν (και λυπτών) είμαι δημοσιοκάρφος με βαθμό αιστειονικού διευθυντή ορχήστρας, με γραφικό βίο που αποτυπώνεται στο βιογραφικό μου. Πέρασα κάποτε και από την ΕΥΠ (Επιλαρχία Υποστηρίξεως) μιας κάποιας τανκσιαρχίας (όχι ταξιαρχίας, γιατί είχε τανκς και καμία τάξη ως αρχή). Φιλοδοξώ να γίνω έγκριτος πανελάρχης δημοσιογράφος με καλώδιο αντί για γαρίφαλο στο αφτί και βαθύ μποστράτηγου (ένας Βαν Φλιτ της στρατευμένης πληροφόρησης που σαρανταπέντε κάμερες κι εξήντα μινιτάρχες θα μου λένε «ιδού ο στρατός σας»), ήγουν να ανέλθω βαθμολογούμενος βαθμδόν τις βαθιμδες μέσα από σκληρή προσωπική εργασία.

Οπως αντιληφθήκατε ήδη, αφήσαμε για λίγο την ποίηση και προσχωρούμε στην πεζή γραφή, όπως απαιτούν οι πεζές νύχτες που μεταμφιεσμένες σε μέρες μας βρήκαν, μέσα στους κύκλους του ιεροεξεταστικού τροχού της ιστορίας. Μόλις πριν λίγες μέρες, την 21η Απριλίου η ιστορία ήρθε να μας υπενθύμισε το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον μας. Συμπληρώθηκαν (συν πληρωθήκαν) 43 χρόνια από την προτελευταία δικτατορία και 78 χρόνια από την προτελευταία πτώχευση της υπέροχης Μπανανίας μας, του ευλογημένου κι ευλόγου μένους αυτού τόπου που έμεινε στον τόπο. Εν τόπω χλοερώ, εν τόπω αναψύξεως και αναψυκτηρίων. Στην πρώτη περίπτωση οι Αμερικανοί απέρριψαν τότε το αίτημα για την όποια δημοκρατία (μη γελάτε κατά την παράδοση, ιδιαίτερα όταν γίνεται άνευ όρων, παρακαλώ). Μουδιασμένη κι ειμάτωση συνελήφθη η αριστερά (τι σκατά πήρε κι ακόμα κοιμάται;). Και στη δεύτερη περίπτωση, η Κοινωνία των Εθνών απέρριψε το οικονομικό αίτημα στήριξης της Μπανανίας –δυνεικά, τι άλλο; Εκτός οι δύο παράμετροι –πολίτευμα και οικονομία– συγχωνεύθηκαν κι περάσαμε στη σημερινή αβασιλεύτη –δεν βασιλεύει, δεν δύει, δεν τελειώνει, πώς το λέτε εντώ Ελλάντα;– τηλεοπτική δικτατορία του προ-αληταριάτου. Κράτη κι κουφάλες συνθέτουν την κουφαλαιοκρατία (κρατύνω, κρατέω, κρατώ η ρίζα της λέξης), «ενώ εις την οδόν έξω ουδέν αικόνη οι λαοί» όπως έγραψε κι ο Καβάφης (η ATM ροπή προς την ποίηση υπερίσχυσε προ στιγμή, αλλά την κανονίστια. Θα αδρονήσει επί δεκαπεντήμερο).

Λέξεις, συγχωρέστε με που σας κακομεταχειρίζομαι κι εσείς Αννα γνώστες δείτε με συμπάθεια τις σκόπιμες ασυνταξίες και την αποδόμηση της άπω δόμησης του λόγου, αλλά κι της σκέψης που θέλει να τελειώσει την επί στολή χαριεντιζόμενη σοβαρά.

Για την ΑΕΚ δεν υπάρχει Διεθνές Νομισματικό Ταμείο...

✓ Η τελευταία αγωνιστική του πρωταθλήματος ποδοσφαίρου αποδείχτηκε άκρως επεισοδιακή. Οι συγκρούσεις των οπαδών του Ολυμπιακού και της ΑΕΚ με τους μπάτσους, σε Καραϊσκάκη και ΟΑΚΑ, ήταν το στοιχείο που σημάδεψε μια αγωνιστική με ελάχιστο αγωνιστικό ενδιαφέρον. Τόσο ο τίτλος του πρωταθλητή όσο και ο υποβιβασμός του Λεβαδειακού είχαν κριθεί την προτελευταία αγωνιστική και απέμενε απλώς η τυπική επικύρωσή τους. Άσ δούμε όμως τα γεγονότα.

Στο Καραϊσκάκη, οι οπαδοί των ερυθρόλευκων συγκρούστηκαν με την αστυνομία λίγα λεπτά πριν ξεκινήσει ο αγώνας Ολυμπιακού – Αρη. 150-200 οπαδοί των ερυθρόλευκων απέθησαν τις δυνάμεις των ΜΑΤ που προσπάθησαν να προσεγγίσουν τη Θύρα 7 και για ένα δεκάλεπτο ο χώρος γύρω από το πάρκινγκ των επίσημων θύμισης πεδίο μάχης. Η έναρξη του αγώνα ηρέμησε προς στιγμή τους ερυθρόλευκους οπαδούς, που μπήκαν στο γήπεδο για να παρακολουθήσουν το παιχνίδι, όμως οι βουλές των μπάτσους ήταν διαφορετικές. Οι δυνάμεις των ΜΑΤ προσπάθησαν να μπουν στη Θύρα 7 (πιθανόν για να πάρουν τη ρεβάνσ), όμως το μόνο που κατάφεραν ήταν να δεχτούν εκ νέου επίθεση από τους οπαδούς του Ολυμπιακού και να αναγκαστούν να οπισθοχωρήσουν, κάνοντας εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων. Ο αέρας μετέφερε τα δακρυγόνα στις εξέδρες και τον αγωνιστικό χώρο, με αποτέλεσμα ο διαιτητής να αναγκαστεί να διακόψει προσωπικά το παιχνίδι. Μετά από παρέμβαση μελών της διοίκησης του Ολυμπιακού, τα πνεύματα ηρέμησαν και ο αγώνας συνεχίστηκε κανονικά.

Τα ΜΜΕ παρουσίασαν τα γεγονότα σαν μια αναίτια επίθεση οπαδών προς τα ΜΑΤ και σχολίαζαν ότι στις τάξεις των ερυθρόλευκων οπαδών είχαν παρεισφρήσει «άτομα χωρίς διακριτικά» (αφήναν να εννοθεί ότι ήταν αντιεξουσιαστές), τα οποία πυροδοτούσαν την κατάσταση. Μάλιστα, προσέτελεσαν να «πάρουν» σχετική δήλωση και από τον υπεύθυνο του Ολυμπιακού Γιάννη Μώραλη, ο οποίος όμως δεν

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τοίμπησε και αναφέρθηκε απλώς σε αφικημένες των δυνάμεων των ΜΑΤ με μια μικρή μερίδα οπαδών, εκτός του γηπέδου. Την προκλητικότητα των μπάτσων, οι οποίοι έχουν ξεσαλώσει το τελευταίο διάστημα, προσπάθησαν να τη φορτώσουν στον αναρχικό και αντιεξουσιαστικό χώρο, για να δικαιολογήσουν προφανώς στην κοινή γνώμη το ποικύριμο εναντίον της νεολαίας.

Στο ΟΑΚΑ, οι συγκρούσεις ξεκίνησαν με αφορμή την είσοδο του Σκόκο στον αγωνιστικό χώρο. Το ιλίμα στο γήπεδο ήταν φορτισμένο, με αφορμή τις δηλώσεις του προέδρου της ΑΕΚ Σταύρου Αδαμίδη, σε πρόσφατη συνέντευξη Τύπου, αλλά και την επιμονή του αργεντινού παίκτη της Ενωσης να πάρει μεταγραφή. Στο 65ο λεπτό της αναμέτρησης, ο Σκόκο μπήκε στο γήπεδο και οι οργανωμένοι οπαδοί της ΑΕΚ (κυρίως η Original) άρχισαν να τον αποδοκιμάζουν και να τον προτρέπουν να φύγει από την ομάδα. Από τις άλλες θύρες κάποιοι φώναξαν υπέρ του παίκτη και άλλοι περίμεναν την αφορμή για ν' αρχίσουν τα όργανα. Οι οπαδοί της ΑΕΚ, που βρίσκονταν μεταξύ της Original και των επισημωνότερων, άρχισαν να βρίζουν τον πρόεδρο και τη διοίκηση της ομάδας τους, μια διμορία ΜΑΤ προσπάθησε να τους επιταχύνει στην άσφαλτη στροφή στην τάξη και το έντονο άρχισε να πέφτει σαν το χαλάζι. Ο Αδαμίδης και οι υπόλοιποι «αμέτοχοι» αποχώρησαν, προκειμένου να γίνεται προσφατή η διάστημα στην ομάδα του ΟΑΚΑ. Οι μπάτσοι έκαναν και εδώ χρήση διαφορετικών μέσων για να αναγκαστούν τα άλλα μέσα στην ομάδα τους, με αποτέλεσμα να υπάρξει δεκάλεπτη διακοπή του αγώνα.

Η κάλυψη των γεγονότων και εδώ (όπως και στο Καραϊσκάκη) έγινε με τέτοιο τρόπο που να δικαιολογεί τη στάση της αστυνομίας. Μάλιστα, στους τηλεοπτικούς μέσους δέκτες είδαμε τους μπάτσους να ξυλοκοπούν ορισμένους οπαδούς της ΑΕΚ (από παρόντες μάθαμε ότι στην πλειοψηφία τους όσοι δέχτηκαν τις περιποιήσεις των μπάτσων δεν συμμετείχαν στα επεισόδια), δεν ειδαμείς όμως το έντονο προσφατήριο.

Στην κινητοποίηση της Κυριακής δεν πήρε μέρος η Original. Από το ρεπορτάριό που κάναμε δεν μπορέσαμε να βγάλουμε ξεκάθαρη εικόνα για τους λόγους που οδήγησαν το πιο δυναμικό κομμάτι των οργανωμένων κιτρινόμαυρων οπαδών να μη συμμετέχει στο συλλαλητήριο. Κάποιοι θεωρούν αιτία την

οι μπάτσοι, όταν προσπάθησαν να τα βάλουν με τον οργανωμένο πυρρήνα των κιτρινόμαυρων οπαδών, πιθανόν για να μη πληγωθεί το γόνητρό τους. Σύμφωνα με τις πληροφορίες της στήλης, τουλάχιστον δύο ΜΑΤάδες έφαγαν το έντονο της αρκούδας και αρκετοί έψαχναν τις ασπίδες τους.

✓ Σε εποχές προ Νικολαΐδη βρίσκεται η ΑΕΚ. Το διοικητικό και οικονομικό «κενό» είναι πολύ δύσκολο να καλυφθεί από το νυν μετοχικό σχήμα και δυστυχώς για τους οπαδούς της ΑΕΚ δεν υπάρχει φως στον ορίζοντα. Ο νυν πρόεδρος της ΠΑΕ Σταύρος Αδαμίδης, σε πρόσφατη συνέντευξη Τύπου, επιβεβαίωσε ότι η ΑΕΚ βρίσκεται σε χειρότερη κατάσταση από το ελληνικό κράτος. Το ταμείον είναι μείον, οι μετοχοί δεν σκοπεύουν να βάλουν το χέρι στην τοσέπη, σε όσους παίχτες μπορούν να πουληθούν έχει μπει ήδη πωλητήριο και με δεδομένο ότι στο ποδόσφαιρο δεν υπάρχει «μηχανισμός στήριξης» και Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η ομάδα συνεχώς απαξιώνεται. Την περασμένη Κυριακή, περίπου 3.000 ΑΕΚτήδες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα ορισμένων συνδέσμων και πραγματοποίησαν συλλαλητήριο κατά των μετόχων της Original κατά την εξέδρα που βρίσκονταν τα μέλη της Original. Πλέον, ολοένα και περισσότεροι συνειδητοποιούν ότι το μοντέλο που πλάσαρε σαν λύση σωτηρίας ο Νικολαΐδης αποδείχτηκε στην πραγματικότητα καταστροφικό. Οπως δείχνουν τα πράγματα, μόνο ο κόσμος της ΑΕΚ μπορεί να βγάλει την ομάδα από το αδιέξodo και ελπίζουμε ότι το πάθημα με το Νικολαΐδη θα αποτελέσει παρακαταθήκη και θα βοηθήσει τους οπαδούς της ΑΕΚ να βρουν την καλύτερη λύση για την ομάδα τους.

Κούνιας

ΥΓ1: Εκπλήξεις στο ποδόσφαιρο συμβαίνουν και ως μια πολύ μεγάλη έκπληξη θεωρεί η στήλη τη νίκη της Ιντερ επί της Μπάρτσελόνα, στον 1ο ημιτελικό του Champions League. Στο δεύτερο παιχνίδι είναι σύγουρο ότι θα αποκατασταθεί η τάξη, η Μπάρτσελόνα θα πάει στον τελικό και ο Μουρινίο στον καναπέ του, έχοντας χάσει και το ιταλικό πρωτάθλημα.

ΥΓ2: Οσοι ακολούθησαν τη «συμβούλη» της στήλης πήγαν ταμείο. Ξάνθη και Λεβαδειακός έκαναν το διπλό από το ημίχρονο.

■ ΠΙΤΕΡ ΓΚΛΕΝΒΙΛ

Μπέκετ

Μεταφορά του ομώνυμου θεατρικού έργου (1959) του Ζαν Ανούγι στον κινηματογράφο (1962), σε μια επική παραγωγή που ένωσε στην οθόνη δυο από τους μεγαλύτερους ηθοποιούς της εποχής, τον Ρίτσαρντ Μπάρτον και τον Πίτερ Ο' Τούλ. Η ταινία επιχειρεί την αναπαράσταση ενός τμήματος των μεσαιωνικών χρόνων και συγκεκριμένα του 12ου αιώνα, όταν στο θρόνο της Αγγλίας βρέθηκε ο Ερρίκος ο Β', καθώς και τη σύγκρουσή του με τον Τόμας Μπέκετ, αρχιεπίσκοπο του Καντέρμπουρι.

Παρότι το κείμενο του Ζαν Ανούγι δίνει μεγάλη έμφαση στην

προσωπικότητα, την ψυχοσύνθεση, τις εσωτερικές συγκρούσεις και τη σχέση ανάπτυξης των δύο κεντρικών πρώτων, όμως δεν παραλείπεται να καυτηρίσει τις εξοντωτικές διαμάχες για την εξουσία, τις ίντριγκες, τη διαφθορά, τη διαπλοκή, τη διολιότητα της διπλωματίας και κυρίως την άθλια συμπόρευση της Εκκλησίας με τις μηχανορραφίες του επίσημου κράτους, έτσι ώστε ο θεατής να προσλαμβάνει μια ικανοποιητική εικόνα των τεκταινομένων τη σκοτεινή εκείνη περίοδο. Σ' αυτό λοιπόν το γεμάτο ένταση και ανατροπές κείμενο, μπορεί να μην περισσεύει ο υλισμός, δεδομένου ότι η έμφαση στην αναζήτηση της πίστης και του θείου αποτελούν την άλλη όψη της τιμής, της θυσίας και της συνειδησης, όμως περισσεύουν οι οικενδερείς διάλογοι και τα καυστικά σχόλια πάνω στις σχέσεις των ανθρώπων της εξουσίας. Εχει κανείς τη θιβερή αίσθηση ότι μετά από τόσους αιώνες τίποτα σχέδιον δεν έχει ολλάξει όσον αφορά το σημαίνοντα ρόλο της Εκκλησίας στη ζωή των τότε φέρουντων και των σύγχρονων κρατών.

Επίσης, στο θεατρικό έργο του Ανούγι εξαίρεται, πιθανόν υπερβολικά, η προσωπικότητα του Μπέκετ, την ίδια στηγμή που τον γνίζεται, επίσης πιθανόν υπέρ του δέοντος, η φαυλότητα, η ποταπότητα και ο πρωτογονισμός του Ερρίκου του Β'. Είναι όμως αυτός ο Ερρίκος ο Β' που πρώτος στον κόσμο καθιέρωσε τους ενόρκους στο δικαστικό σύστημα και αναμόρφωσε τη νομοθεσία της χώρας του.

Επίσης, η προσωρινή έστω σύγκρουσή του με την Εκκλησία, η προσπάθεια φορολόγησης της και η μείωση των εξουσιών της είχε εξ αντικειμένου μια προοδ

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Τρομοκρατία είναι η ανεργία και η μισθωτή σκλαβιά (συν την κρατική καταστολή)

**Τα paparia του Δία (είμεθα ανθηρόστομοι και αγανακτισμένοι)
Μας στύβουν! Να τους σ-ταχτοποιήσουμε**

Εστησαν τις κάμερες και τους καμεραμάνους και δόσαν το μικρόφωνο στους (μεγαλο)δημοσιορουφιάνους

KATYNes

Πάντα ο Αγώνας συνεχίζεται!

◆ 22-4-10 ο Ριζοσπάστης κυκλοφορεί κανονικά παρά την (παραταξιακή) απεργία του ΠΑΜΕ την προηγούμενη, 21-4-10. (Εδώ το καλό δούλεμα...).

◆ Τελικά στην υπογραφή Γ. Δελαστίκ ισχύουν και αντιστοιχούν όσα γράφονται στο ΕΘΝΟΣ, στο ΠΡΙΝ ή και στα δύο;

◆ Ο συνδικαλισμός του Περισσού που είναι ταξικός, γίνεται τακτικός, για να καταλήξει υποτακτικός.

◆ Τι νόμημα έχει η συμμετοχή σε εκλογές ενός θεσμού όπως το Τεχνικό Επιμελητήριο;

◆ Περίπου καταγράψαμε δημοσιεύουν τις ανακοινώσεις της αντιτρομοκρατικής-αστυνομίας για την υπόθεση των 6 ο Ριζοσπάστης και η Αυγή.

◆ ΤΑ ΝΕΑ, 14-7-09: «Αστυνομικό κράτος στήνει η κυβέρνηση» – ΤΑ ΝΕΑ, 2-4-10: «Φοβούνται έξαρση τρομοκρατίας μετά το Πάσχα» - Εδώ το αστυνομικό κράτος, εκεί το αστυνομικό κράτος, που είναι το αστυνομικό κράτος;

◆ «Ετρεξαν προς Αμερικής για να φύγουν προς τα Εξάρχεια» –

Από κατάθεση μπάτσου των ΜΑΤ σε πρόσφατη δίκη. Σκέτο μέντιουμ ο μπάτσος.

◆ Οι μπάτσοι των ΜΑΤ δεν γνωρίζουν την έννοια της λέξης «συμπαγής» – Πρόσφατα δείγματα.

◆ Σύμφωνα με κάποια απόψη, πρέπει να ποινικοποιηθούν τα βαζάκια της μαρμελάδας όταν είναι άδεια...

◆ Το να δεχτεί ένα δικαστήριο ότι είναι σοβαρή (επικίνδυνη) σωματική βλάβη το χτύπημα σε γόνατο με μάρμαρο το ξέρει το ίδιο. Ομως, όταν είναι ΘΛΑΣΗ, με άδεια ΔΥΟ (2) ημερών από την «υπηρεσία» για τον «παθόντα» ακούγεται κατά τι υπερβολικό.

◆ Το πολυνομοσχέδιο της Ανούλας θάπτετε να έχει κάνει ΑΠΟΦΑΣΗ την απεργία καθηγητών μες στις εξετάσεις του Μάη, μαζί με δασκάλους-νηπιαγωγούς.

◆ Ελπίζουμε η «αγωνιστική» απάντηση της ΓΣΕΕ να μην «συμπίπτει» με τη σαββατιατική πρωτομαγιά...

◆ Λοιπόν, στο KATYN (το νι προ-

φέρεται μαλακά, όπως Νίκος, νίκη, στην Κρήτη) εκτελέστηκαν 8, 10, 21, 22 χιλιάδες Πολωνοί (και Πολωνίδες); Άς αποφασίσουν επιτέλους οι «τιμήτες» της Σοβιετικής Ενωσης. Και μόνο το ότι δίνουν αξία στον υπουργό ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ των ναζί προξενεί ελαφρό μειδίαμα...

◆ Να διαβαστεί και να ξαναδιαβαστεί το άρθρο του σ. Γιώτη στο προηγούμενο φύλλο της Κόντρας.

◆ Κα(β)λικράτης...

◆ Iggy Pop says: «Do you mean to say you've arrested me, Michael?». ◆ Σκέτος... αρουραίος το ΠΟΝΤΙΚΙ (21-4-10): «ΑΔΕΔΥ και ΠΑΜΕ μπταίνουν μπροστά εν αναμονή της ΓΣΕΕ», «...ο Γ. Παναγόπουλος θα ζητήσει... εξηγήσεις από τον Λοβέρδο... και ΜΕΤΑ θα αποφασίσει για κινητοποιήσεις ΟΤΑΝ το νομοσχέδιο θα είναι στην τελική ευθεία της ψήφισης στη Βουλή» (τα κεφαλαία δικά μας).

◆ Χαρακτηριστικό πολλών-πάμπολλων δημοσιευμάτων για το Ιράν: η αναφορά στην εργατική

τάξη ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ (ιδιαίτερα τώρα που «μεταρρυθμίζεται» και το Ιράν). Χρήσιμο εργαλείο τα 4 σημειώματα της Κόντρας.

◆ «Ανακάμπτουν» οι ΗΠΑ αλλά κάποιοι κάμπτονται, κοινώς σκύβουν (ανεργία και μισθοί πείνας).

◆ Τι αβάντα στην κυβέρνηση (λόγω «σύμπτωσης» δίνει το ΠΟΝΤΙΚΙ (21-4-10), σελίδες 54-55: «Ο λαός δεν (πρέπει να) ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά!». Ναι, αλλά ο Μπελογιάννης εκτελέστηκε από... «δημοκρατική» κ.λπ. Κλπ. Οσο για το «μήνυμα ειρήνης» σε μια εποχή που η κρατική καταστολή ΣΚΟΤΩΝΕΙ και δέρνει και η... «δημοκρατική» κυβέρνηση συνεχίζει τον ταξικό πόλεμο της προηγούμενης... Ε, δεν είμαστε και χάρτες, κυρ-πόντικα (από το 1979, ε.).

◆ Με το ζόρι, λοιπόν, η λήψη DNA.

◆ Γιατί εκτός φέισμπουκ ο παπάδες; Γιατί να μην έχουμε κάτι kinky on line;

◆ Ρε παιδιά, ο Σάμαραν εκτός από φραγκοφορίας δεν ήταν και φρανκοφασίστας;

Βασίλης

απέσπασε τον Αργυρό Λέοντα στο 66ο φεστιβάλ της Βενετίας.

Είναι αλήθεια ότι αυτή η ταινία διαθέτει όλα εκείνα τα στοιχεία που μπορούν να γοητεύσουν το δήθεν πρωθημένο, δυτικό κοινό: μαργεία, μυστισμό, ποιητικότητα, οριενταλισμό, διαφορετικότητα. Ωστόσο, ο θεατής έκπληκτος ανακαλύπτει στο διάβα της ταινίας ότι ο πυκνές πολιτικές αναφορές δεν σηματοδοτούν απολύτως τίποτα. Αποτελούν μόνο το πρόσχημα για ένα ριχό επί της ουσίας σχόλιο πάνω στο ζήτημα της γυναικείας καταπίεσης στον ισλαμικό κόσμο, την πρόφαση για μια επιδειξη σκηνοθετικής δεινότητας και αισθητικής άσκησης. Το όλο εγχείρημα είναι σε μερικά σημεία πειστικό, ενώ σε άλλα όχι, με το τελικό αποτελεσμα να καταλήγει αμήχανο και αδύναμο. Εχουμε πει πολλές φορές ότι για ένα έργο τέχνης δεν αρκεί η αρτιότητα και οι όποιες καλλιτεχνικές αρετές. Χρειάζεται επίσης ουσία και αλήθεια.

■ ΧΟΥΑΝΧΟΣΕ ΚΑΜΠΑΝΕΛΑ

Το μυστικό στα μάτια της

Όταν φέτος τα χιλιάδες μέλη της αμερικανικής ακαδημίας κινητογραφικών τεχνών και επιστημόνων απένειμαν σ' αυτή την αργεντινή ταινία το Όσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσης ταινίας, παρακάμπτοντας τη «Λευκή κορδέλλα» του Χάνεκε, δεν έκαναν τίποτε περισσότερο από το να υποδηλώσουν για μια ακόμη φορά τον κονφορμισμό τους, αλλά και την ανυπαρξία μιας βαθύτερης κουλτούρας και παιδείας, που μόνο αυτή είναι σε θέση να διακρίνει την τέχνη της τρέχουσας χρήσης από την στοχαστική, προβληματισμένη τέχνη. Εποι, βράβευσαν μια ταινία που ασφαλώς διακρίνεται από επαγγελματική επάρκεια, δεν έχει όμως καμιά πιθανότητα να κερδίσει τη μάχη με το χρόνο.

Ας δούμε αναλυτικότερα τι λέει αυτή η ταινία: Στο Μπουένος Αιρες του 1974, η δολοφονία μιας νεαρής γυναίκας παραμένει σχεδόν ανεχινήστη. Ο δολοφόνος, μπράβος του «παρακράτους», έχει τις «πλάτες» του επίσημου κράτους. 25 χρόνια μετά, ο αστυνομικός

που είχε αναλάβει την εξιχνίαση του εγκλήματος ξεκίνα να γράψει ένα βιβλίο για την υπόθεση αυτή και έρχεται αντιμέτωπος με νέα δεδομένα, αλλά και πτυχές της προσωπικής του ζωής...

Ενα καθηλωτικό αστυνομικό θρίλερ καταφέρνει να συνδυαστεί με την ιστορία ενός ανεκπλήρωτου έρωτα. Στην πραγματικότητα, είναι περισσότερο μια ερωτική ιστορία, μια σκέψη πάνω στην έννοια του πάθους και τις συνέπειές του. Δεμένη και καλογυρισμένη ταινία, στόχευσε και πέτυχε την απόδοχή του μεγάλου κοινού, δεν θα μπορούσαμε όμως να την πούμε ούτε μεγάλο οισθητικό γεγονός ούτε πολύ περισσότερο φιλοσοφημένη. Απλώς, όπως τόσες άλλες, άξια λόγου.

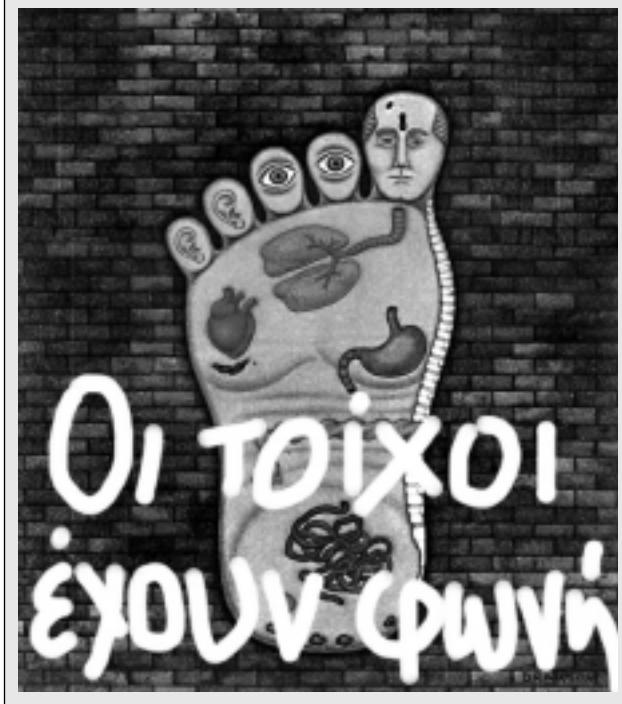
■ NTANIEL ALFRÉNTSON

Το κορίτσι στη φωλιά της σφήκας

Οι σχέσεις του συνθικού κράτους μ' έναν αδίστακτο φυάρα στο πρόκτορα, η προσπάθεια συγκαλύψης αυτής της σχέσης και των εγκλημάτων που τη συνδύεσαν, η αποκάλυψη και τέλος ο θρίαμβος του «κράτους δικαίου» απέναντι στους συνωμότες, αυτό είναι περίπου το πλέγμα μέσα στο οποίο κινείται η περιθωριακή, βιασμένη από πολλές πλευρές πρωΐδα της ταινίας.

Δεν γνωρίζουμε πώς ο συγγραφέας-δημοσιογράφος Στιγκ Λάρσον περιέγραψε στην τριλογία του με τίτλο «Μιλλενίουμ» την ιστορία αυτή, όμως η κινηματογραφική της απόδοση έχει πολλά στοιχεία υπερβολής, που δεν πείθουν, αν και μερικές φορές είναι αποκαλυπτικά του φασιζόντος, αν όχι φασιστικό, τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζονται κοινωνικά φαινόμενα στη Σουηδία. Καλύτερο στοιχείο της ταινίας, κατά τη γνώμη μας, η οξυδερκής παρουσίαση της προσωπικότητας της ηρωίδας και η ερμηνεία της από την Νούμι Ραπάς.

Ελένη Σταματίου

◆ ΔΕΝ μις ρωτήσατε για να έρθετε - ΔΕΝ θα σας ρωτήσουμε για να φύγετε - Να πάνε σπίτια των τώρα - ΠΕΑ-ΕΛ - Πανελλήνια Επιτροπή Αγώνα για τον Ελεγχο της Λαθρομετανάστευσης (αυτοκόλλητο στο Πάντειο)

Ο φασισμός κάνει την εμφάν

Mε τη λογική του παπατζή, που πρώτα τραβάει το θύμα του και μετά του τα παίρνει προώθησε ο υπουργός Α. Λοβέρδος στη Βουλή το νομοσχέδιο για τις εργασιακές σχέσεις. Ενα νομοσχέδιο εξαρχής αντεργατικό (το έχουμε παρουσιάσει αναλυτικά σε προηγούμενα φύλλα της «Κ»), που έρχεται να ικανοποιήσει μια σειρά αιτήματα των καπιταλιστών, που θελουν να εκμεταλλευτούν την κρίση για να ανατρέψουν τις εργασιακές σχέσεις σε βάρος των εργαζόμενων. Αυτό, λοιπόν, το αντεργατικό νομοσχέδιο ο Λοβέρδος το άλλαξε προς το χειρότερο. Οχι μια αλλά δυο φορές μέχρι στιγμής. Παράλληλα, προώθησε και μια σειρά ρυθμίσεις σε βάρος του ΙΚΑ.

◆ **Μπλοκάκια:** Το προηγού-

νε 30%! Το απαίτησαν κυρίως οι ξενοδόχοι που χρησιμοποιούν προσωπικό σε επταήμερη βάση.

◆ **Κλοπή του ΙΚΑ:** Στη νομοθεσία για το ΙΚΑ προβλεπόταν ότι αν ένας εργοδότης δεν πλήρωνε κανονικά την Αναλυτική Περιοδική Δήλωση, αλλά την πλήρωσε την τελευταία μέρα της επόμενης περιόδου, πλήρωνε πρόστιμο 10%. Ο Λοβέρδος το καταφρέγισε! Δίνει δηλαδή τη δυνατότητα στους καπιταλιστές να καθυστερούν τις πληρωμές των ασφαλίστρων, που έχουν ήδη παρακρατήσει από τους εργαζόμενους. Αυτή η διάταξη, όπως και η επόμενη, προστέθηκε όταν το νομοσχέδιο κατατέθηκε στη Βουλή. Δεν υπήρχε στην αρχική έκδοση.

◆ **Μείωση γιατρών του ΙΚΑ:** Με ειδική διάταξη καταργού-

Ασφάλισης: Η συγκεκριμένη διάταξη, καινούργια επίσης, είναι πολύ πονηρή και σχετίζεται σήμουρα με την επερχόμενη ριζική ανατροπή του ασφαλιστικού συστήματος. Δίνει τη δυνατότητα σε Επαγγελματικά Ταμεία από την ΕΕ να έρθουν να κάνουν μπίζνες στην Ελλάδα. Επειδή κρύβει πολλά, θελουμε να τη μελετήσουμε και θα επανελθουμε.

Θυμίζουμε εν συντομίᾳ τις υπόλοιπες βασικές διατάξεις αυτού του αντεργατικού εκτώματος:

◆ **Εκ περιτροπής εργασία:** Αποθεώνεται το αντεργατικό πνεύμα με τη ρύθμιση για την εκ περιτροπής εργασία. Το προηγούμενο καθεστώς (Ν. 2639/1998) ήταν εξαιρετικά ασαφές, γιατί την περίοδο που φτιάχτηκε οι καπιταλιστές δεν

στήρια.

Στην εισηγητική έκθεση του νομοσχέδιου ο Λοβέρδος το αναφέρει καθαρά: «Διατηρείται η διάταξη ότι ο εργοδότης δύναται να επιβάλει μονομερώς σύστημα εκ περιτροπής απασχόλησης σε περίπτωση περιορισμού της δραστηριότητάς του (...) για χρονικό διάστημα μέχρι έξι μήνες στο ίδιο ημερολογιακό έτος». Αποθεώνεται το διευθυντικό δικαίωμα, όπως ακριβώς απαιτούσαν οι καπιταλιστές. Απλά πρέπει να ενημερώνουν τους εργαζόμενους «σε τόπο και χρόνο που ορίζει ο εργοδότης», ο οποίος μπορεί να κάνει την ενημέρωση «κινητή ανακοίνωση σε εμφανές και προστό σημείο της επιχείρησης».

◆ **Μερική απασχόληση:** Στη μερική απασχόληση, ένα κα-

Ακόμα πιο εκτρωματικό το εργασιακό νομοσχέδιο

μενο καθεστώς (Ν. 2639/1998) προέβλεπε ότι εφόσον η εργασία με μπλοκάκι παρέχεται αυτοπροσώπως, αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο στον ίδιο εργοδότη, τεκμιάρεται ότι υποκύπτει σύμβαση εξαρτημένης εργασίας. Ο Λοβέρδος πρόσθεσε ως προϋπόθεση το τρίμηνο. Προηγουμένως ο εργαζόμενος μπορούσε να διεκδικήσει ένσημα, δώρα και άδεια αικόδια και αν εργαζόταν για ένα μήνα, ενώ με τη νέα ρύθμιση θα έπρεπε να έχει τουλάχιστον τρίμηνο. Οταν κατέθεσε το νομοσχέδιο στη Βουλή ο Λοβέρδος, το τρίμηνο έγινε εξάμηνο. Την Πέμπτη πληροφορηθήκαμε ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, το εξάμηνο έγινε εννιάμηνο! Αυτό σημαίνει ότι για εννιά μήνες συνεχή δουλειά με μπλοκάκι ο εργαζόμενος δεν θεμελιώνει κανένα δικαίωμα. Μετά, ο εργοδότης μπορεί να κάνει μια διακοπή (εικονική ασφαλώς) για κάποιες μέρες και ν' αρχίσει νέο εννιάμηνο και πάει λέγοντας. Μάλιστα, ο Λοβέρδος καταργεί και την υποχρέωση του εργοδότη να γνωστοποιεί τη σύμβαση στην Επιθεώρηση Εργασίας εντός 15 ημερών.

◆ **Εργασία το Σαββατοκύριακο:** Στην αρχική –και πολυδιαφημισμένη έκδοση του νομοσχέδιου, η εργασία μετά το πενθήμερο είχε προσαύξηση στο μεροκάματο κατά 100%. Οταν το νομοσχέδιο κατατέθηκε στη Βουλή, το 100% είχε γίνει 50% και στη συνέχεια έγι-

νει 250 οργανικές θέσεις γιατρών και 50 θέσεις οδοντιάτρων του ΙΚΑ. Χρειάζεται σχόλιο; Οι ελλείψεις γιατρών στο ΙΚΑ είναι γνωστές. Αντί να προσλάβουν κόσμο, αυτοί καταργούν οργανικές θέσεις, γεγονός αποκαλυπτικό της πρόθεσής τους να σπρώξουν τους εργαζόμενους ακόμα πιο βαθιά στην αγκαλιά των εμπόρων της Υγείας.

◆ **Διασυνοριακή δραστηριότητα Ταμείων Επαγγελματικής**

είχαν τόσο μεγάλο ενδιαφέρον γι' αυτή τη ρύθμιση. Εκανε λόγο για εκ περιτροπής εργασία ανά ημέρα, εβδομάδα ή μήνα, αλλά δεν ήταν ρητά ότι η εκ περιτροπής εργασία μπορεί να εφαρμοστεί και στους πλήρως απασχολούμενους. Στις συνθήκες της κρίσης οι καπιταλιστές θέλουν να τη χρησιμοποιούνται και δε θέλουν να μπλέξουν με μελλοντικές προσφυγές εργαζόμενων στα δικα-

θεστώς έτοις και αλλιώς αντεργατικό, ο Λοβέρδος εισήγαγε τη μεγαλοπρεπέστατη εξαίρεση από το συνεχές ωράριο των οδηγών και συνοδών σχολικών λεωφορείων και των καθηγητών στα φροντιστήρια ξένων γλωσσών και μέσης εκπαίδευσης! Σχολάρχες και φροντιστηριάρχες θα μπορούν να απασχολούν αυτούς τους εργαζόμενους με σπαστό ωράριο. Π.χ. δυο ώρες το πρωί και δυο το μεσημέρι.

◆ **Διευθέτηση χρόνου εργασίας:**

Ο Λοβέρδος ανέλαβε να «βελτιώσει» το μηχανισμό επιβολής της διευθέτησης, έτοις που να γίνεται πράξη η αποθέωση του διευθυντικού δικαιώματος των καπιταλιστών. Αρίθμοντας εντελώς άθιχτο το ουσιαστικό –και άκρως αντεργατικό– πλαισίο της διευθέτησης, θεσπίζει καταφράξη τη δυνατότητα να υπογράψει τη διευθέτηση μια «ένωση προσώπων» από 5 εργαζόμενους, σε επιχείρησης που απασχολούν πάνω από 20 εργαζόμενους! Αν σκαλώσει η «διαβούλευση», έως τώρα αρμόδια να δώσει λύση ήταν μια επιτροπή που αποτελούνταν από έναν κοινωνικό επιθεωρητή, δυο εκπροσώπους από το Εργατικό Κέντρο και δυο εκπροσώπους των εργοδοτών. Ο Λοβέρδος καταργεί αυτή την επιτροπή, που γενικά δεν «περπατούσε» και οι καπιταλιστές γκρίνιαζαν, και στη θέση της βάζει τον ΟΜΕΔ, δοκιμασμένο όργανο ταξικής συνεργασίας.

Απεταξάμπων

Ηταν δυνατόν να λείψει ο Περισσός από τη συγχορδία της τρομούστερίας που αναθερμάνθηκε μετά τις συλλήψεις των «6» που κατηγορούνται ως μέλη του Επαναστατικού Αγώνα; Μπορεί να μη παιζουν ρόλο πρώτου βιολιού (ίσως γιατί «ψυλλιάστηκαν» ότι ο κόσμος αυτή τη φορά δεν τρώει τόσο εύκολα το παραμύθι περί «εγκληματιών»), όμως τον οβιό τους δεν παραλείπουν να τον καταθέσουν.

Ολόκληρη σελίδα αφιέρωσε ο «Ριζοσπάστης» (22.4.10) για ν' απαντήσει σ' έναν επαγγελματία διαστρεβλωτή «ιστορικό», που έγραψε στο «Βήμα» πόνημα για να αποδώσει την «τρομοκρατία» στην «αντισυστημική αριστερά». Επειδή τους κατηγόρησε για «προβοκάτορες», θεώρησαν σκόπιμο να φωνάξουν δυνατά το απεταξάμπων: «Δεν το ψελλίζουμε, το φωνάζουμε, το αποδεικνύουμε, και όχι μόνο».

Τι φωνάζουν; Οτι «τέτοιοι μηχανισμοί ή στήνονται ή χρησιμοποιούνται από τις κρατικές κατασταλτικές υπηρεσίες, μυστικές ή φανερές, για να δημιουργήσουν με τη δράση τους αφορμές καταστολής του λαϊκού κινήματος. Δρουν ενάντια στο λαό, ενάντια στο εργατικό λαϊκό κίνημα. Άλλωστε, είναι γνωστό, και το έχουν παραδεχτεί Αμερικανοί και Αγγλοί, πως οι δικές τους μυστικές υπηρεσίες χρησιμοποιούν ανάλογες μεθόδους και ανάλογους μηχανισμούς για την εξυπέρτηση των σχεδιασμών τους» (άλλο άρθρο, στο ίδιο φύλλο).

Αφίνοντας προς το παρόν στην άκρη τις οργανώσεις που χρησιμοποιούν και ένοπλη βία, θυμίζουμε ότι ο Περισσός την ίδια όποιψη είχε και για τη μαζικότατη νεολαίστικη εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008. Τη χαρακτήρισε έργο προβοκατόρων που συντονίζονταν μέσω SMS, την κατίγγειλε, κατίγγειλε τη νεολαίστικη αντιβία και έφτασε μέχρι του σημείου να πει η Παπαρήγα από το βήμα της Βουλής, ότι στη λαϊκή επανάσταση δεν θα σπάσει ούτε ένα τζάμι. Το πρόβλημά τους, λοιπόν, είναι με οτιδήποτε αιμοριστεί έμπρακτα το μονωπάλιο της κρατικής βίας. Θέλουν ένα λαό επαναστατικά ευνουχισμένο, που θα εκφράζεται μόνο μέσω των θεσμικών διαδικασιών κι όταν θα αιμύνεται βίασα.

Πάει πολύ, όμως, να χαρακτηρίζουν αυτούς με τους οποίους διαφωνούν «εχθρούς του λαού». Ας υποδείξουμε μια έστω αντιλαϊκή ενέργεια των οργανώσεων που ασκούν και ένοπλη βία. Ας μας πουν μια φορά έστω που ο λαός αισθάνθηκε φόβο από τη δράση αυτών των οργανώσεων.

Τι μένει; Η ψευτο-κατηγορία ότι η δράση αυτ